

ONDERWIJS

Studenten boos om verdwenen visitaties

5

INTERNATIONAAL

Moslim en student in Leuven

7

STUDENT

Diploma? Doctoreren!

9

SOCIAAL

P-Magazine: "Ja, wij zijn seksisten"

13

Beeld — Flashmob



Met een heuse *flashmob* proberen vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink (rechts) en studenteninspecteur Nick Vandebussche (midden) te sensibiliseren tegen nachtlawaai op de Studentenwelkom. Al had niet iedereen het doel van het dansje door. **Zie pagina 8.** (Foto: Serena Corio)

ALLEEN UNIVERSITEIT KAN EN WIL NOG INVESTEREN

Kaalslag in Leuvens cultuurlandschap

Ook de Leuvense cultuursector ontsnapt niet aan de bezuinigingsbijl. De Vlaamse overheid en de stad Leuven moeten besparen. De provincie Vlaams-Brabant trekt zich zelfs helemaal terug uit cultuur. Alleen de KU Leuven kan de sector redden.

THOMAS CLIQUET,
PAUL-EMMANUEL
DEMEYERE, SAM RIJNDERS
EN JASPER VAN LOY

Door de Vlaamse besparingen zal cultuurminnend Leuven het in de toekomst met heel wat minder moeten doen. Dat blijkt uit een rondvraag van *Veto* bij de verschillende cultuurhuizen. Kleinere huizen zoals danstheater fABULEUS en muziektheater Braakland/Zhe-Bilding moeten noodgedwongen projecten schrappen en personeel laten gaan.

In grotere instellingen zoals kunstencentrum STUK en M - Museum Leuven lag het programma tot 2015 al contractueel vast. Die contracten verbreken kost aardig wat. Ook daar komen personeel en infrastructuur dus in het vizier.

Maar Vlaamse subsidies zijn niet de enige levensader van de Leuvense cultuursector. Ook het stadsbestuur, de provincie Vlaams-Brabant en de KU Leuven deden een stevige duit in het zakje.

Die eerste twee moeten echter zelf de broeksriem aanhalen. "Gelukkig zijn we een financieel gezonde stad," legt Leuven schepen van Cultuur Denise Vandervoort (sp.a) uit. "Maar ook op het budget van de gemeenten bespaart de Vlaamse overheid. We hebben dus al een aantal uitgaven verminderd, al had dat vooral gevolg voor onze eigen diensten."

Ithaka in gevaar

Vandervoort ziet haar levenswerk verdwijnen. Vriend en vijand erkennen dat Leuven onder haar bewind een culturele renaissance kende. "We hadden een historische ach-

terstand tegenover andere steden, zowel wat betreft Vlaamse subsidies als infrastructuur. Nu worden wij nog eens gestraft. Huizen als M - Museum Leuven of OPEK (*Openbaar Entrepot voor de Kunsten, red.*) staan nu pas in volle bloei."

Bij de provincie Vlaams-Brabant is de situatie al helemaal dramatisch. Van de veertien miljoen die ze haalde uit het Provinciefonds, waarmee de Vlaamse overheid de provincies financiert, blijft er nog maar zeven miljoen over. In 2015 zal dat nul euro worden. De Vlaamse regering roomt ook de opbrengsten uit de opcentiemen op de personenbelasting, die andere belangrijke inkomstenbron van de provincies, af.

Provinciaal gedeputeerde voor Cultuur Tom Dehaene (CD&V): "In de hele legislatuur verdwijnt er bijna zeven procent van ons cultuurbudget. Maar na 2015 mogen provincies zich niet meer bezig houden met cultuur, dankzij een interne staatshervorming van de Vlaamse regering." Volgens Dehaene heeft Vlaams minister van Cultuur Sven Gatz (Open Vld) hem persoonlijk beloofd dat de Vlaamse overheid of de gemeenten dan de culturele projecten van de provincie zouden overnemen. "Maar ook daar zijn de middelen beperkt. Ik vrees dus voor de toekomst."

"Leuven had al een historische achterstand. Nu worden we nog eens gestraft"

DENISE VANDERVOORT
(LEUVENS SCHEPEN VAN CULTUUR, SP.A)

Een zeer jammerlijke evolutie, noemt Dehaene die interne staatshervorming: "Sommige cultuur is nu eenmaal bovengemeen, maar te kleinschalig om op Vlaams niveau door te wegen. Vooral kleine initiatieven voor jongeren zoals Ithaka (*het beeldende kunstenfestival van studentenkoepel LOKO, red.*) zullen uit de boot vallen. Zij kunnen niet opboksen tegen grote spelers, die personeel in dienst hebben dat zich alleen maar met subsidieaanvragen bezig houdt."

"De interne staatshervorming heeft tot doel om de lokale democratie te verhogen en de slagkracht van de overheid te vergroten," reageert minister Gatz. Hij zal erop toezien dat alle taken naar een geschikte overheid worden overgeheveld.

Toch is er een klein lichtpunt voor cultureel Leuven. Katlijn Malfliet, vicerector Cultuur van de KU Leuven, laat weten dat het cultuurbudget van de universiteit zal stijgen. Opmerkelijk, gezien de universiteit dit jaar alleen al 14 miljoen euro moet besparen (*zie Veto 4102*).

"Cultuur is fundamenteel," benadrukt Malfliet. "Een mens leeft niet van brood alleen. Daarom maken wij als universiteit de keuze daar niet op te besparen." De KU Leuven gaat ook een nieuw Instituut voor de Kunsten oprichten. "Dat zal tussen OPEK en het stadscentrum liggen. We willen een anarchistische plek bieden waar studenten, personeel en Leuvenaars kunst kunnen bedrijven."

Lees verder op pagina 15.

Debat

Opinie

Splinter

Geen crisis voor iedereen

Sinds Geert op een mooie nazomerdag het spreekgestoelte van het Vlaams Parlement besteed, is er geen ontkomen aan. De bezuinigingsblij hakt er driftig op los.

Eerste slachtoffer: het democratisch onderwijs. Wie gelooft dat je inschrijvingsgelden kunt verhogen zonder jongeren kansen te ontnemen, is naïef of van slechte wil. Als hogere beurzen alles compenseren, waarom dan überhaupt de moeite doen? Draait het geheel dan niet op één grote nuloperatie uit?

Tweede slachtoffer: die wereldvreemde culturo's. Vooraan in deze krant lees je hoe Leuvense huizen voorstellingen en tentoonstellingen moeten schrappen. Dat betekent menselijk leed in een sector die niet bepaald overloopt van de werkzekerheid, maar ook minder pintjes voor Leuvense cafébazen. Of "armoe en gebrek weer troef zijn in de sector", zoals *De Morgen* kopte, weet ik niet. Vast staat dat we de mond vol hebben van Vlaamse cultuur, maar er gretig het mes inzetten.

De *bodycount* zal de volgende weken ongetwijfeld verder oplopen. Zeker wanneer de federale onderhandelaars er eindelijk uit zijn wie premier wordt en wie burgemeester van Antwerpen blijft. Daar watertandt men nu bij een lager minimumloon voor jongeren. We betalen dus niet alleen te weinig voor onze opleiding, maar verdienen ook te veel.

Toch mogen we niet klagen. Stoute studenten! Foei, artiesten! Terug in het hok, gepensioneerden zonder gratis bus! "Iedereen moet zijn steentje bijdragen." Of: "We mogen ons niet als kleine kinderen gedragen." Nog eentje om het af te leren? "Het is crisis voor iedereen."

Besparingen zijn de nieuwe natuurwet. Door God gegeven. *Fait accompli*. Het is die logica die studentenkringen thuis houdt, wanneer de rest gaat betogen. Ook al kan je als studentenbeweging jezelf evengoed opdoeken, wanneer je op dit moment zwijgt.

Maar het is geen crisis voor iedereen. Sommigen vertikken het steentjes bij te dragen, ook al rusten ze op een ware rots. Diezelfde federale onderhandelaars die vinden dat jongeren te veel verdienen, steigeren wanneer suggesties komen om ook grote vermogens of aandelen te belasten.

Waar je bespaart, is een keuze. Geen feit. Dat je bespaart, is trouwens ook een keuze. Een "begroting in evenwicht" klinkt misschien weinig sexy, het is vooral ongelofelijk kortzichtig. Wanneer bedrijfsleiders investeren, maken ze toch ook schulden? Wanneer je dankzij papa en mama ooit een huis kan kopen, leen je toch ook geld bij de bank?

Blijkbaar mag alleen de overheid dat niet. Blijkbaar is onderwijs of cultuur geen investering, maar een last. Blijkbaar is de enige investering die de moeite loont voor de Belgische staat, een zootje Amerikaanse gevechtsvliegtuigen, die houtje-touwtje aan elkaar hangen, maar wel atoombommen kunnen werpen.

Onder vicerectoren circuleert de volgende berekening. Het inschrijvingsgeld met 100 euro laten stijgen, levert 18 miljoen euro op. De kostprijs van een Belgische Joint Strike Fighter? 150 miljoen euro.

SAM RIJNDERS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#veto debat

Studeren uit interesse of uit economische overwegingen?

Het is meer dan ooit een vraag die de gemoederen verhit. Kiezen studenten voor een richting die hen interesseert of voor een studie die hen het meeste kans biedt op een goed betaalde job? **THOMAS CLIQUET**

Fons Leroy (Gedelegeerd Bestuurder VDAB)

"Ik word ten onrechte in het louter economische kamp gesitueerd. Uiteraard ben ik een voorstander van de vrije studiekeuze. Jongeren moeten kunnen kiezen voor hun eigen ambities, dromen en idealen. Een vrije studiekeuze betekent echter ook dat je over alle informatie beschikt die met die keuze verband houdt. Het aspect arbeidsmarkt is er daar een van, weliswaar niet het enige. Maar ik betwijfel dat kennis over de arbeidsmarkt en jobmogelijkheden voldoende bekend zijn bij wie voor die keuze staat. Laat staan dat jongeren altijd goed weten wat hen ligt."

"Je kan mensen niet dwingen om zogeheten 'arbeidsmarktgerichte' studierichtingen aan te vatten, maar je moet jongeren én hun ouders duidelijk informeren over welke mensen de arbeidsmarkt nodig heeft en hoe de jobkansen liggen zodat ze een bewuste keuze maken. Dat is de taak van de VDAB."



Harald Smeets (Voorzitter LVSV)

"Ik vind dat iedereen die beslissing voor zichzelf moet maken. Persoonlijk zou ik nooit iets willen studeren dat ik oninteressant vind. Verder walg ik van de term economisch nutteloze richtingen."

"Ik ben van mening dat je het economische nut van een diploma geval per geval moet beschouwen. Een student waarin een geniale ondernemer verscholen zit met een passie voor kunst kan waarschijnlijk een fantastisch rendement halen uit een diploma kunstgeschiedenis. Wie weet verschaft filosofie voor iemand een fantastisch inzicht in menselijk handelen, wat leidt tot een succesvolle onderneming. Indien zo'n individu onder dwang een zogenaamd "economisch nuttig" diploma heeft behaald, zal die mogelijk de rest van zijn leven zijn creativiteit moeten verloochenen in loondienst voor een ander. Ik zou dus iedereen aanraden iets te studeren dat hem of haar interesseert."

"Wel vind ik dat je de kostprijs van studeren niet mag negeren. Een student betaalt slechts een fractie van de totale kost van studeren door middel van inschrijvingsgeld. Dat beïnvloedt de keuze van een student."

"Zo kan iemand een bepaalde richting voor 620 euro wel interessant vinden, maar verdwijnt die passie wanneer er meer betaald moet worden. Iemand met een passie of het idee dat een bepaalde richting economisch interessant is, zal veel meer bereid zijn de werkelijke kostprijs van het studeren te betalen. Indien daarbij de nodige aandacht is voor studenten die het financieel moeilijk hebben, blijft zo'n systeem voor iedereen toegankelijk maar wordt minder spijzuchtig."

VRAAG VAN DEZE WEEK

STRAALJAGERS KOPEN IN BESPARINGSTIJDEN?

Discussieer mee op [Facebook.com/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven) en [Twitter.com/veto_be](https://www.twitter.com/veto_be)

Onderwijs

STUDENTENBETOGING MARCHEERT DOOR CENTRUM BRUSSEL

Links kaapt studentenprotest

De 23 Vlaamse studentenraden betoogden donderdag tegen de besparingen. De betoging verliep anders dan gepland, want van de beloofde politieke neutraliteit viel weinig te merken.

KORNEEL DE SCHAMP

Donderdag verzamelden zo'n 2.000 à 3.000 studenten voor het Centraal Station in Brussel. Ze manifesteerden er tegen de aangekondigde besparingen in het hoger onderwijs, met als kop van jut de verhoging van de inschrijvingsgeld. De betoging werd georganiseerd door de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), de overkoepeling van de 23 Vlaamse studentenraden.

Leuzes zoals "Bourgeois, Crevits van ons krijg je niets!" en "Geert, Hilde, Gwendolyn, besparen op onderwijs heeft geen zin!" waren niet uit de lucht te krijgen. "Bespaar niet op onze toekomst" galmdde als een mantra doorheen het Brusselse stadscentrum. "Hun slogans komen precies van de Bond zonder Naam," merkte een aanwezige journalist op. Maar ze waren wel luid te horen.

Besparen op onderwijs is nochtans het domste wat ze kunnen doen."

Toch viel er hier en daar ook een "Bourgeois buiten!" of "Proffen en studenten: solidariteit" te horen, die de betoging het cachet meegaven van een *poor man's* mei '68. De organisatoren van de betoging hadden vooraf nochtans aangedrongen op politieke neutraliteit, en gevraagd geen spandoeken van politieke organisaties mee te brengen. Die oproep werd echter duidelijk niet nageleefd. Flyers van Actief Linkse Studenten en spandoeken van Comac, de jongerenbeweging van PvdA, en Groen waren sterk aanwezig. Ook enkele politieke kopstukken tekenden present, waaronder Peter Mertens, voorzitter van de PvdA, en Meyrem Almaci en Kristof Calvo van Groen.

Mertens vindt het belangrijk dat studenten hun stem laten horen. "Besparen op onderwijs is contra-



Jelle Heyvaert, voorzitter van de Gentse studentenraad (GSR), spreekt de verzamelde studenten toe op het Vrijheidsplein in Brussel.

Neutraal

Jelle Heyvaert, voorzitter van de Gentse Studentenraad (GSR) betreurt dat de afspraken niet zijn nageleefd: "Onze standpunten zijn partijpolitiek neutraal. Daarom hadden we vooraf gevraagd slechts een beperkt aantal politieke vlaggen mee te brengen. Helaas waren er meer van die vlaggen aanwezig dan bedoeld." Bram Roelant, voorzitter van VVS: "Een kleine minderheid van de deelnemers bestond inderdaad uit politiek actieve studenten. Ze hebben de betoging zeker niet gekaapt, maar vonden het wel nodig hun eigen vlaggen mee te nemen. Ik wil nog eens benadrukken dat VVS geen partijpolitieke standpunten uitdraagt."

"Er is gepoogd om het politiek neutraal te houden, maar de betoging was natuurlijk publiek bekend en trok veel interesse van allerhande organisaties. We hebben afspraken gemaakt met

de bewegingen dat zij herkenbaar mochten meelopen zolang de gewone student in de meerderheid was en dat is relatief goed gelukt," zegt Andries Verslyppe, voorzitter van de Studentenraad KU Leuven.

Ondanks de problemen zijn de organisatoren tevreden. Heyvaert: "De opkomst was groter dan verwacht, zeker omdat het voor veel studenten een gewone lesdag was. Dit is bovendien een begin, we stoppen hier niet."

Verslyppe is iets genuanceerder: "Voor zover een betoging nog van deze tijd is, was het inderdaad een succes. De opkomst was hoger dan verwacht, en er werd toch een eenduidige boodschap uitgedragen. De betoging werd wel niet juist gepercipieerd in de media: het is veel breder dan de verhoging van de inschrijvingsgelden. Vooral de besparingen en de gevolgen voor de kwaliteit van het onderwijs zijn belangrijk. Het is zeker niet onze laatste actie."

"Bespaar niet op onze toekomst" dreunde als een mantra doorheen het Brusselse stadscentrum

Een groepje Antwerpse studenten was enthousiast: "We moeten onze stem laten horen en tenminste proberen iets te veranderen. Zelfs al haalt het niets uit, dan hebben we nog getoond dat het ons nauw aan het hart ligt. Helaas leeft het niet genoeg onder studenten.

productief. Je mag niet naar een model gaan waar je sociale afkomst het soort onderwijs dat je kan volgen bepaalt. Ik sta helemaal achter het signaal van de studenten. De beweging moet nog wat groeien, maar het is belangrijk dat er al een eerste signaal is."

"Helaas leeft het protest niet genoeg onder studenten"

EEN GROEPJE ANTWERPSE STUDENTEN

Niet alle kringen overtuigd van betoging

De studentenbetoging van donderdag moest het orgelpunt worden van studentenprotest tegen verhoogde inschrijvingsgelden en besparingen in het hoger onderwijs. Een aantal Leuvense kringen deed echter niet mee.

KORNEEL DE SCHAMP

Hoewel het protest met een meerderheid werd goedgekeurd door de algemene vergadering van de Studentenraad KU Leuven, weigerden een drietal kringen deel te nemen. Een van de kringen die niet deelnam is VRG, de kring van de rechtenstudenten. Marijke Vanderschot, onderwijspreses: "Er heerst interne verdeeldheid over het thema, zowel binnen het presidium als bij onze achterban. We vinden het dus moeilijk om ons eenzijdig te uiten voor één bepaald standpunt, en een betoging is nu eenmaal iets waar je geen nuance in kunt leggen.

Wel zijn we er bijvoorbeeld niet over te spreken hoe de studenten uit de gesprekken met de Vlaamse regering werden gehouden."

Net na de betoging publiceerde VRG een open brief, waarin benadrukt werd dat de kring geen standpunt wenst in te nemen zolang ze niet over afdoende informatie beschikt. Bovendien is een verhoging van het inschrijvingsgeld voor hen niet zo problematisch als de laagste sociale klassen worden gevrijwaard. "Indien een verhoging van het inschrijvingsgeld absoluut noodzakelijk is om dit topniveau aan te houden en eventueel op te krikken, dan moeten we ons de vraag stellen

of deze verhoging zo problematisch is als wordt voorgesteld," klinkt het.

Ook Ekonomika, de kring van de studenten aan de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen, deed

"Er heerst interne verdeeldheid over het thema"

MARIJKE VANDERSCHOT
(ONDERWIJSPRESSES VRG)

niet mee. De kring had donderdag net een belangrijke activiteit. Preses Koen Spliet: "We organiseerden een activiteit in de Universiteitshallen, waarop heel ons presidium moest aanwezig zijn. We volgen het stand-

punt dat ingenomen is door de Algemene Vergadering en gaan akkoord met de betoging. Ook bij de vorige actie waren we aanwezig." Volgens verschillende bronnen binnen de studentenvertegenwoordiging was Ekonomika echter afwezig op de eerdere actie. Ook de studenten van Groep T zouden niet hebben meegestapt, maar daar was niemand bereikbaar voor commentaar.

Vanderschot stelt dat VRG iedereen de vrije keuze laat: "We lieten iedereen die dat wil, meestappen. We zijn helemaal niet tegen de betoging, maar hebben bewust gekozen om niet mee te stappen met tekens van VRG. We informeerden onze studenten ook dat er een betoging was. Uiteindelijk deed maar een minderheid van de kringen niet mee, dus ik denk dat de weerslag op de hele actie niet zo groot is."

Andries Verslyppe, voorzitter van de Studentenraad, erkent dat een aantal kringen weigeren mee te doen: "Het is de keuze van faculteiten of ze meedoen of niet. Als ze van hun achterban horen dat die niet tegen een verhoging van de inschrijvingsgelden is, of niet op die manier willen deelnemen aan de betoging, dan is dat hun keuze. De meerderheid van de faculteiten heeft gekozen om het wel te doen, en dat standpunt brengen wij ook naar buiten.

Verslyppe ziet geen enkele kring die ronduit voor een massale verhoging van het inschrijvingsgeld pleit. "De meeste kringen zien dit als een symbolisch punt om actie over te voeren, terwijl de weigeraars zich eerder gewilliger willen opstellen in onderhandelingen," aldus de voorzitter.

Onderwijs

PROFESSOREN MUIZEN ONDER POC'S UIT

POC Geologie kampt met problemen (en is niet de enige)

De POC klinkt niet echt sexy, maar het is wel de plek waar veel belangrijke zaken over je studierichting worden besproken en beslist. Nu blijkt dat enkele richtingen te kampen hebben met proffenverzuim.

KORNEEL DE SCHAMP

De permanente onderwijscommissies - kortweg POC's - zijn adviesraden en belangrijk voor de organisatie van de meeste studierichtingen. Professoren, studenten, en bijzonder en aanvullend academisch personeel hebben er elk een derde van de zitjes en debatteren of beslissen er over zaken als het vakkenpakket of de studielast. De juist invulling verschilt per faculteit, maar vaak hebben POC's heel wat beslissingsmacht. Hier blijkt het cliché van de brossende student niet te kloppen: uit enkele getuigenissen blijkt dat de professoren wel eens een POC overslaan.

Phillipe Muchez, vicedecaan Onderwijs van de faculteit We-

tenschappen, geeft toe dat er problemen zijn. "Bij ons merken we inderdaad een afwezigheid van professoren. Ik vermoed dat vooral de overvolle agenda's daar vaak voor iets tussenzitten. Bovendien liggen die vergaderingen op voorhand vast, en dan komt er iets belangrijks tussen waardoor een POC niet meer prioritair is. Ik zou niet zeggen dat het uit desinteresse is."

Muchez ziet het als een deel van een groter probleem. "Er komen altijd maar zaken bij op de agenda en nooit iets minder. Als mensen nu al 50 uur per week werken, dan is het normaal dat bepaalde dingen naar de achtergrond verdwijnen."

Toch maakt Muchez zich sterk dat de beslissingen niet worden beïnvloed door de afwezigheid

van sommige professoren. "Er wordt nooit een fundamentele beslissing genomen met een beperkt quorum. En moest dat toch gebeuren, dan komt dat in de facultaire POC terecht die alles kan screenen of opvangen."

Wandelgangen

Lars De Smedt is preses van Geos, de kring van de Geologiestudenten. Hij maakt de problemen van dichtbij mee. "Vaak zijn enkel nog de vicedecaan en de programmadirecteur er tegen het einde van de POC. Sommige professoren mogen elkaar niet graag en willen daarom niet naar een POC komen, andere vinden het gewoon niet interessant omdat ze denken dat alles in de wandelgangen wordt beslist." De Smedt probeert de problemen aan te kaarten: "We proberen het eerst bij de programmadirecteur, maar als dat niet lukt gaan we zeker naar de vicedecaan, de decaan of hoger. Er kunnen weinig besluiten worden genomen door die afwezigheden. Vaak worden na een discussie de beslissingen intern genomen in de wandelgangen en staan wij voor voldongen feiten op de volgende POC."



Jorn Ockerman

Frank Hendrickx, de vicedecaan Onderwijs van de faculteit Rechtsgeleerdheid, stelt dat hun systeem afwezigheden vermijdt. "Sinds twee jaar is al het academisch personeel van die opleiding automatisch lid van de POC. Daardoor wordt toch wel een zeker opkomst gegarandeerd en merken we dat de betrokkenheid vergroot. Als de opkomst eens tegenvalt, is het meestal in examenperiodes maar over het algemeen ben ik er wel tevreden over."

De Studentenraad KU Leuven is bekend met het probleem,

laat ondervoorzitter Nathalie De Beukelaer weten. "We zijn daar bezorgd over. De POC is misschien wel het laagste orgaan, maar ook wel een heel belangrijke schakel in de bespreking van belangrijke thema's."

"Er moet een stimulans komen," alsnog ondervoorzitter De Beukelaer, "ofwel vanuit de POC's zelf ofwel universiteitsbreed voor meer aanwezigheid. Ik denk dat we vooral de waardering voor een POC-mandaat onder professoren moeten verhogen zodat ze die functie graag opnemen."

"Vaak worden de beslissingen gewoon intern genomen"

LARS DE SMEDT (PRESES GEOS)

Onderwijsportfolio moet professoren beter screenen

Een nieuwe manier om professoren te promoten moet ervoor zorgen dat ze meer aandacht besteden aan hun onderwijs. Gedaan met duffe lesgevers die slides aflezen?

KORNEEL DE SCHAMP

Het onderwijsportfolio is een nieuwe manier om onderwijsprestaties van professoren mee te nemen als hun promotie wordt bekeken. Bij professoren zijn er immers vier rangen: docent, hoofddocent, hoogleraar en gewoon hoogleraar. Het onderwijsportfolio zou in de eerste plaats gebruikt worden bij de promotie van docent naar hoofddocent.

Het portfolio bestaat uit een zelfevaluatie, waarin de prof zijn persoonlijke visie op onderwijs moet uitleggen, en een peer review, waarin andere professoren die visie gaan beoordelen. De docent kan video- of geluidsopnames van lessen bij z'n portfolio steken, maar de peers gaan niet op bezoek bij hem in de les. Daarvoor wordt er nog steeds vertrouwd op studenten. Bij een "goed" of "excellent" van de peer reviewcommissie krijgt de professor groen licht om voor de beoordelingscommissie

(BeCo) te verschijnen die finaal zijn promotie kan goedkeuren rekening houdend met zowel zijn onderzoek als onderwijsportfolio.

Zowel studenten als universiteitsbestuur vinden het een stap in de goede richting dat onderwijs nu meer

"Met dit portfolio zullen docenten die uitblinken in onderwijs een extra voordeel krijgen in hun promotieronde"

ANDRIES VERSLYPPE
(VOORZITTER
STUDENTENRAAD KU LEUVEN)

meetelt in de promoties. Vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt: "Dit is een belangrijke evolutie. De perceptie was er dat onderzoek veel meer meespeelde bij een promotie dan onderwijs. Vroeger werd ook al rekening gehouden met de online studentenbevraging, maar die werd soms aan de kant geschoven door de lage responsgraad of omdat het enkel om het perspectief van de student ging."

Peer review

Andries Verslyppe, voorzitter van de Studentenraad KU Leuven is even enthousiast: "Dit is de eerste keer dat de KU Leuven toont via een beleidsbeslissing dat onderwijs een heel belangrijke plaats moet innemen. Want met dit portfolio zullen docenten die uitblinken in onderwijs een extra voordeel krijgen in hun promotieronde. Onze stem wordt gehoord via de docentenevaluatie. Naast de stem van de studenten, komt nu een tweede stroom. Dat is positief: zo is er meer objectieve informatie om de docent te beoordelen."

De peerreviewcommissie zal geen plaats worden waar docenten hun ve-

de gehoord zal worden. Verslyppe: "We willen er zeker van zijn

"De perceptie was er dat onderzoek veel meer meespeelde bij een promotie dan onderwijs"

DIDIER POLLEFEYT (VICERECTOR ONDERWIJSBELEID)

tes uitvechten, belooft Pollefeyt. "De commissie bestaat uit peers van de groep in plaats van de faculteit, dus is er wat meer afstand. Bovendien zit er altijd een lid uit een andere groep bij." Als de peer review uitdraait op een onvoldoende kan de docent een jaar remediëren voor hij een nieuwe portfolio voorlegt. "De docent wordt niet in de steek gelaten. Naast een peer reviewverslag kan hij ondersteuning vragen aan onze diensten Onderwijsbeleid. In zo'n geval wacht de docent beter een jaar tot hij een nieuwe aanvraag doet."

De studenten maken zich wel zorgen of hun stem nog voldoende

dat de resultaten van de studentenbevraging tot in de BeCo zullen worden meegenomen. In dat kader willen we ook bekijken hoe die bevraging nog verbeterd kan worden." Pollefeyt stelt dat de studenten zich geen zorgen hoeven te maken: "De resultaten van de bevraging komen in het portfolio, maar even goed heeft de BeCo er rechtstreeks toegang toe. In het hypothetische geval dat een docent een positief advies krijgt, maar de studentenbevraging vol slechte punten staat, kan de BeCo nog een andere beslissing nemen."

Onderwijs

KU LEUVEN SPEELT SOLO SLIM

Studenten hekelen opschorten visitaties

De Vlaamse universiteiten, met de KU Leuven op kop, willen besparen door onmiddellijk alle visitaties op te schorten. De reeds geplande instellingsreview moet soelaas brengen.

KORNEEL DE SCHAMP

De visitaties zijn al langer een doorn in het oog van de KU Leuven, in het bijzonder van rector Rik Torfs. Nu wil men gebruik maken van de aankomende besparingen om hier iets aan te doen. Didier

door opleidingsvisitaties. Die *review* zegt in principe enkel of de instelling de tools heeft om kwaliteitsverbetering door te voeren als er problemen opduiken.”

Bram Roelant van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) is dezelfde mening toegedaan. "Het

den, moeten we het anders gaan bekijken en dan zetten we een stap naar instellingsaccreditaties. Dan zou er een decretale aanpassing moeten komen.”

Pollefeyt maakt zich sterk dat die decretale aanpassing er komt. "Dit past binnen de huidige politieke constellatie waar men die regelgeverij wil verminderen en instellingen zelf meer verantwoordelijkheden wil geven over kwaliteitszorg. De huidige regels, ingegeven door een meer socialistische staatspedagogiek die alles probeert in regels te gieten en te controleren van bovenaf, waren het model van de vorige minister van Onderwijs. Nu gaan we voor subsidiariteit.”

Het kabinet van minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) is duidelijk: "De opleidingsvisitaties schaffen we niet af. Een mogelijkheid is wel dat we de visitaties voor die opleidingen die in het verleden als positief werden beoordeeld tijdelijk opschorten. Nieuwe opleidingen of opleidingen met onvoldoendes blijven we visiteren. Het tijdelijk opschorten linken we aan het opzetten en doorlopen van de instellingsreview. Wanneer uit de evaluatie hiervan zou blijken dat we voldoende garanties hebben omtrent de kwaliteit van het geboden onderwijs, kan deze instellingsreview de visitaties vervangen.”

Consultant

Ondertussen nam de KU Leuven Alexander Babeliowsky aan als externe consultant. Hij moet de overgang naar de instellingsreview, die in 2016 begint, in goede banen leiden. Daarvoor wordt nu al een nulmeting gepland die op voorhand pijnpunten moet blootleggen. Yolande Berbers, vicedecaan van de faculteit Ingenieurswetenschappen en voorzitter van de stuurgroep instellingsreview, vindt het een logische investering: "De universiteit geeft minder geld uit aan extra personeel voor de instellingsreview als mijn faculteit doet voor de visitatie die er bij ons staat te gebeuren. Het woord consultant krijgt een overdreven betekenis: we halen enkel iemand



Vicerektor Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt is een groot pleitbezorger van de opschorting van de visitaties

met ervaring binnen die ons kan coachen." Babeliowsky zelf was niet bereikbaar voor commentaar.

“We schaffen de visitaties zeker niet af”

HILDE CREVITS (MINISTER VAN ONDERWIJS)

De studenten zijn vooral misnoegd dat ze genegeerd worden en dat de universiteiten zo snel gaan. Verslyppe:

"Het is onduidelijk wat het opschorten van de visitaties gaat doen. Universiteiten hebben gebruik gemaakt van de zomerstilte om dat er zo ver mogelijk door te krijgen, tot in de regeringsnota toe. Het ging allemaal heel snel zonder dat de studenten erbij betrokken zijn, zeker niet op Vlaams niveau.”

Roelant: "We hebben geen probleem met nadenken over het verminderen van de administratieve last van visitaties. Als studenten erkennen we dat er daar een probleem is. Maar nu zijn ze bezig om in enkele dagen tijd een document doorheen alle raden te duwen. Ze gebruiken de visitaties als pasmunt tegenover de besparingen. Met alle respect, ons onderwijs is veel meer waard.”

“Het is van de pot gerukt dat de instellingsreview de kwaliteit van het onderwijs zou kunnen beschermen.”

BRAM ROELANT (VOORZITTER VVS)

Pollefeyt, vicerektor Onderwijsbeleid van de KU Leuven legt uit waarom de visitaties volgens hem onmiddellijk opgeschort moeten worden. "Er wordt heel veel energie gestoken in de voorbereiding van zowel visitaties als de aankomende instellingsreview en we willen geen dubbel werk doen. In plaats van nog eens dezelfde informatie te verwerken, is het de bedoeling alles te focussen op de instellingsreview. Alle universiteiten en hogescholen kreunen immers onder de planlast en controledrift van de overheid.”

Critici stellen dat de instellingsreview en de opleidingsvisitaties helemaal niet hetzelfde doel hebben. Andries Verslyppe, voorzitter van de Studentenraad KU Leuven: "Er moet aangetoond worden dat de instellingsreview hetzelfde effect heeft. In Nederland waren er instellingen die door de instellingsreview raakten maar niet

is van de pot gerukt dat de instellingsreview de kwaliteit van het onderwijs zou kunnen beschermen.”

Decreten

De Nederlands-Vlaamse Accreditatie-organisatie (NVAO), die zowel de visitaties als de instellingsreview organiseert, benadrukt dat ze de administratieve last willen verminderen. "We staan open voor de vraag tot vereenvoudiging en verlichting. We zijn bereid samen te zoeken hoe het anders kan," stelt ondervoorzitter Ann Demeulemeester. Ze benadrukt wel dat de instellingsreview niet over de opleidingen gaat. "Zoals de instellingsreview nu is opgevat gaat die over de beleidssystemen en over de vraag of de verantwoordelijken voldoende zicht hebben op mogelijke problemen en of ze die kunnen oplossen. Als ook de opleidingen daarin meegenomen zouden wor-

WTF? Visitaties en instellingsreview

Zowel de onderwijsvisitatie als de instellingsreview zijn een manier om de kwaliteit van het hoger onderwijs in Vlaanderen te controleren. Op het eerste zicht lijken beide termen ook dezelfde lading te dekken. Maar nader onderzoek onthult toch enkele verschillen, mogelijk met verstrekkende gevolgen.

MIKA TUYAERTS

De Vlaamse overheid biedt enkel financiële steun aan onderwijsinstellingen en opleidingen van zekere kwaliteit. Om die kwaliteit te garanderen, werd in 2003 de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) opgericht.

Die onafhankelijke instantie moest door middel van een beoordeling het niveau van de opleidingen bewaken. Studierichtingen en instellingen die voor de test slaagden, kregen een keurmerk: de zogenaamde accreditatie. Bij een negatieve beoordeling verliest een opleiding echter haar accredi-

tatie, en krijgen de studenten geen geldig diploma. Dat gebeurde onlangs nog bij twee richtingen van de opleiding Oude Nabije Oosten.

De controle begint met een zelfevaluatie. Nadien volgt een locatiebezoek: een moment waarop een panel van drie onafhankelijke academische en professionele deskundigen, aangevuld met een student, de desbetreffende instelling bezoekt. Tijdens dit bezoek is er ruimte voor een gesprek met professoren, studenten en andere betrokkenen. Na afloop van het bezoek schrijft de visitatiecommissie haar bevindingen in een rapport. Aan de hand van dit

document wordt onderzocht of en in welke mate de opleiding aan de kwaliteitswaarborgen voldoet.

Breder kader

De NVAO heeft momenteel haar tweede studieronde van de Vlaamse opleidingen voltrokken. Binnenkort komt er een aanvullende beoordelingsformule, de zogenaamde instellingsreview, die vanaf het academiejaar 2016-2017 wordt ingevoerd. Deze *review* beoordeelt een breder kader. Net zoals de onderwijsvisitatie onderzoekt ze of de opleiding via haar eigen kwaliteitssysteem goed onderwijs aanbiedt. Daarnaast

houdt zij ook een beleidsevaluatie in, die beoordeelt hoe die visie op kwaliteitsvol onderwijs wordt vertaald naar de dagdagelijkse werking van de instelling.

De eerste ronde van instellingsreviews komt er vanaf midden 2016. Aan die eerste golf zouden nog geen gevolgen gekoppeld zijn, maar vanaf de tweede zou dat wel het geval zijn. Een positief rapport zou dan tot gevolg hebben dat de accreditaties niet meer zouden gebeuren op basis van een visitatierapport, maar aan de hand van een dossier dat door de instellingen zelf wordt voorbereid.

Internationaal

FILOSOOF RACHID BENZINE HAMERT OP HET BELANG VAN GESCHIEDENIS

“In de hele Koran duikt Allah maar zeven keer op”

Honderden Belgische moslimjongeren trekken naar Syrië en Irak om te vechten voor hun geloof. In eigen land prediken sommigen de ‘clash of civilizations’. Veto sprak met Frans-Marrokaans filosoof Rachid Benzine, auteur van *Le Coran Expliqué Aux Jeunes*. Een gesprek als een bokswedstrijd.

MARGOT DE BOECK, LAURA NEYT EN SAM RIJNDERS

Deze week begon in ons land het terrorismeproces tegen de zogenaamde Syriëstrijders. Begrijpt u die jongeren?

Rachid Benzine: «Die jongeren zijn het product van de Belgische samenleving. Ze zijn hier opgegroeid, maar willen daar toch gaan vechten. Dat wijst op een probleem waarop jullie samenleving geen antwoord weet.»

islam, omdat ze die niet vinden of krijgen in onze samenleving?

Benzine: «Godsdienst bestaat altijd uit drie elementen: ethiek, gemeenschap en identiteit. Dat derde aspect weegt vandaag het zwaarste door, ook in het protestantisme en het katholicisme.»

«De jongeren die daar gaan vechten, voelen zich niet goed in hun vel. Dat komt ook omdat de Belgische samenleving te weinig weet van de geschiedenis van de islam. Er ontstaat een schimmenspel

“Met de kennis van nu een oordeel vormen over gender in de Koran, zou een anachronisme zijn”

«Daarnaast zijn ze ook in de ban van een politieke versie van de islam. Die politieke islam is nogal star, wat voor heel wat discussie zorgt.»

«Tot slot en vooral zijn deze jongeren kinderen van hun tijd.» *(klopt op tafel)* «Vandaag zijn alle jongeren nihilisten, niet alleen moslimjongeren. Ze zien geen toekomst in deze maatschappij. Maar jonge mensen hebben ook idealen en gaan op zoek naar antwoorden. In de jaren twintig vonden ze die in het marxisme, nu in een religieus referentiekader. Het blijft hetzelfde fenomeen.»

Troostmythe

Jongeren zoeken een identiteit in een gepolitiseerde en radicale

over wat de islam en de Koran betekenen, zowel bij moslims als bij niet-moslims. Mensen gaan veel te selectief met geschiedenis om, altijd in functie van de toekomst. In Frankrijk kennen we zogenaamde stichtingsmythes over Jeanne D’Arc en de Franse Revolutie die onze identiteit bepalen, maar niet noodzakelijk historisch correct zijn. De islam van deze jongeren kent een stichtingsmythe over de profeet Mohammed en zijn leven. Zoiets is volkomen menselijk.»

«Ze hebben geen duidelijk beeld van hun geschiedenis en missen aansluiting bij de maatschappij. Daarom zoeken ze *un mythe de reconfort*, een troostmythe, een ideaal. De hele samenleving wordt gedreven door mythes. Niet door de redelijkheid, maar door emoties.»

Tegenwoordig schrijven jongeren die mythes online. Het internet is een vruchtbare voedingsbodem voor extreem gedachtegoed, horen we.

Benzine: «Iedereen kan en mag online zijn visie delen. Er heerst een soort anarchie. Dat is vooral problematisch in de soennitische islam, want daarin bestaat er geen duidelijke hiërarchie. Er is geen paus. Omdat er sowieso al geen controle is op het internet, radicaliseren jongeren daar dan ook heel snel. Zo ging het in de



Thomas Thielemans

zestiende eeuw ook met de protestanten.»

«Op het internet is iedereen expert. Maar niemand is nog in staat om te nuanceren, of om twijfel en onzekerheid hun plaats te geven.»

Verbijbelde Koran

Iedereen is expert, maar volgens u heersen er heel wat misvattingen over de Koran. Is de grootste fout om een religieuze tekst uit zijn context te rukken?

Benzine: «Bijna iedereen zegt altijd dat je een context nodig hebt om een tekst te begrijpen. Maar welke context? De Koran bestaat sinds de zevende eeuw, maar vanaf de achtste eeuw ontstond een soennitische versie. Ondertussen was de samenleving veranderd. Het was een samenleving van geconverteerde joden en christenen, niet de oorspronkelijke gelovigen. Daardoor is de Koran ook *verbijbelde*. Eerst was het geen religieuze tekst en was de islam geen religie. Daar bestaan heel wat misverstan-

den over. Zo komt Allah maar zeven keer in de hele Koran voor.»

«Om de Koran perfect te interpreteren, zou je een teletijdsma- chine moeten bouwen om iemand uit het verleden te halen. Dat is helaas onmogelijk. Maar je kan de Koran niet lezen zonder die geschiedenis te kennen.»

Is het dan ook fout om de Koran een vrouwonvriendelijk boek te noemen, zoals heel wat zelfverklaarde islamologen doen?

Benzine: «Geen enkele religieuze tekst is feministisch, want het zijn allemaal producten van een patriarchale maatschappij. Wanneer we deze teksten lezen, moeten we dus een zekere afstand bewaren. Ze richten zich niet tot ons, wij kunnen de waarden in die teksten niet beoordelen. Met de kennis van nu een oordeel vormen over gender in de Koran, zou een anachronisme zijn.»

«Men beweert ook vaak dat de Koran een gewelddadig boek is.

Dat discours van geweld, dat je ook in de Bijbel terugvindt, vindt zijn wortels in de overlevingsstrijd van toen. Het was een moeilijk klimaat van droogte en schaarste, een constante overlevingsstrijd, waarin een samenleving gemakkelijker naar geweld grijpt.»

Vroeger was u ook een kickboks- ser. Ervaart u het publieke debat ook als een strijd? Tijdens dit gesprek valt op hoe gepassioneerd u bent.

Benzine: «De strijd tussen ideeën is een echt gevecht. Als je gelovig bent, is dat bovendien niet alleen je gedachtegoed, maar ook een deel van jezelf. Daarom hebben heel wat gelovigen het zo moeilijk om zich te verplaatsen in andermans standpunt. Geloof is zo’n groot deel van je identiteit. Juist daarom is het belangrijk je gedachtegoed krachtig te verdedigen, want anders zullen er altijd anderen de leegte invullen. Met andere, misschien foute ideeën.»

Internationaal

MOSLIMSTUDENTEN OVER EXTREMISME EN VRIJHEID

“Geïsoleerde jongeren zijn doelwit van extremisme”

Zoals elke grootstad wordt Leuven gekenmerkt door diversiteit, met een moslimgemeenschap waaronder vele internationale studenten. De recente gebeurtenissen in Syrië en Irak laten de studentenstad niet onberoerd.

SIMON THYS EN LAURA NEYT

Studentenverenigingen zoals VRG, Ekonomika en Apoloon klinken iedere Leuvense student bekend in de oren. Waarschijnlijk minder bekend is de International Muslim Student Association of Leuven (IMSAL), die belangen van internationale en Belgische

Ashraf Kibriya, voorzitter van IMSAL. “Zoals de meeste internationale studenten hier zijn wij zeer begripvol en *open-minded*. Wel hebben we al niet-studenten gezien die kenmerken van radicalisering vertoonden. We doen ons best om dat te counteren.” Zo geeft IMSAL wekelijks lezingen over de fundamenten van Islam, zodat

onderhandelen, en sneller in dialoog treden met het Midden-Oosten en de moslimwereld.” Volgens Kibriya zorgt dit gebrek aan dialoog voor frustratie: “De onmacht zorgt voor frustratie waardoor sommige moslims het heft in eigen handen willen nemen en naar Syrië willen gaan.”

Isolatie en vrijheid

Pakistaanse student Mobahil Ahmad heeft zo zijn eigen opinie over de oorzaken van de opkomst van het extremisme. “Mensen die weinig of geen geld hebben, kunnen financiële steun krijgen van een extremistische groepering. Ze krijgen kost en inwoning, iets wat ze voordien niet hadden.” Maar de grootste oorzaak van radicalisering in België is volgens hem de integratie. “Integratie moet van beide kanten gestimuleerd worden, om zo isolatie en eenzaamheid te voorkomen. Geïsoleerde jongeren zijn het doelwit van extremisme,” aldus Ahmad. Maar hij benadrukt dat hij weinig inzicht heeft in Noord-Afrikaanse moslims.

Abdellah Benotmane, Belgische student management, ziet dan weer vrijheid als hekel punt. “Moslims die niet voldoende vrijheid krijgen voor hun godsdienstbeleving, of toch dat gevoel hebben, kunnen hierdoor beginnen te radicaliseren.”

Om de heisa hieromtrent in te tomen, stellen sommige steden als Antwerpen en Mechelen een deradicaliseringsambtenaar aan. “Dit zou een tegengestelde werking geven, ook in Leuven,” volgens Benotmane. “Op deze manier ga je een bepaalde groep viseren, die net hun eigen identiteit wil tonen. Dit zou kunnen leiden tot radicalisering van hun identiteit, en dus een averechts effect hebben.”



Muhammad Sohail, secretaris van IMSAL

Gigi To

“Integratie moet langs beide kanten gestimuleerd worden”

MOBAHIL AHMAD (PAKISTAANSE STUDENT)

moslims verdedigt. Wat vinden zij van de huidige berichtgeving over het Midden-Oosten? En is er ook hier sprake van radicalisering? “Studenten zijn in het algemeen meer gefocust op hun studies. Ik weet dat moslimstudenten er over praten, en ze veroordelen de praktijken van de Islamitische Staat en associëren zich hier niet mee,” aldus Muhammad Sohail, secretaris van IMSAL.

“We sporen aan tot vrede en harmonie in een samenleving waar dialoog centraal staat,” benadrukt

jongeren niet in extremisme vervallen. Ook worden ze persoonlijk benaderd. “Maar als kleinschalige vereniging van vrijwilligers is onze invloed niet groot,” klinkt het.

Frustratie

Een mogelijke verklaring voor de radicalisering is volgens Sohail dat moslims zich niet begrepen voelen. “Goede voorbeelden zijn Palestina en Israël. Moslims worden er onderdrukt, en het duurde erg lang voor het Westen reageerde. De westerse wereld zou vaker moeten

Als gevolg van deze problematiek worden vele moslims over dezelfde kam geschoren. “De publieke opinie over moslims en de bijhorende discriminatie is erger tegenover vrouwen dan mannen omdat ze her-

kenbaarder zijn. Maar het feit dat moslims vaker geassocieerd worden met extremisme is sinds IS, en de terugkeer van Syriëstrijders, merkbaarder,” meent voorzitter Kibriya.



Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

© Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

Nieuwe onderzoekspartners voor de KU Leuven

Op de dag van de openingsceremonie van de KU Leuven werd een nieuw samenwerkingsakkoord met Cardiff University getekend. Een verrijking voor beide universiteiten en een stap in de richting van een 'universiteit zonder grenzen' van eender welke soort.

ROBIN REZA

'Universiteit zonder grenzen', het thema van de openingsceremonie en meteen een nieuwe titel voor onze KU Leuven. Naast de verwachte speech over de besparingen in het hoger onderwijs, of de wegwerking van financiële grenzen, had rector Torfs het ook over internationalisering en de wegwerking van geografische grenzen. In dit kader verwelkomde hij Russell Botman van Stellenbosch University in Zuid-Afrika en een delegatie van Cardiff University,

waaronder de rector, Colin Riordan.

Op diezelfde dag werd een samenwerkingsakkoord getekend met Cardiff University. De KU Leuven deelt met hen een visie op internationalisering. Deze Welshe universiteit is deel van de Russell Group,

een associatie van 24 onderzoeksintensieve universiteiten. Enkele faculteiten en departementen van de KU Leuven deden al onderzoek met deze 12e-grootste universiteit van het Verenigd Koninkrijk. Institutionaliseren zal de bestaande samenwerking en financiering niet alleen eenvoudiger maken, maar ook uitbreiden. Zo kunnen er bijvoorbeeld gedeelde onderzoekscentra en uitwisselingsprojecten voor docenten, onderzoekers en studenten georganiseerd worden.

Het akkoord maakt de bestaande samenwerking eenvoudiger

Denktank

Ook met de Zuid-Afrikaanse universiteit werd in mei een samenwerkingsakkoord getekend, waar ook gebouwd wordt op bestaande samenwerkingsverbanden en een gedeelde visie op internationalisering. Een initiatief van deze nieuwe associatie is de Denktank, een programma voor uitzonderlijke masterstudenten die één keer per jaar samenkomen in Stellenbosch of Leuven om deel te nemen aan een extracurriculair en interdisciplinair onderzoeksprogramma.

“Internationale samenwerking is belangrijker dan ooit,” verzekert Colin Riordan van Cardiff University. Danny Pieters beaamt: “Deze samenwerking zal onderwijs en onderzoek aan beide universiteiten ten goede komen, voor personeel en voor studenten.”

Student

DE ZESTIENDE EDITIE VAN DE STUDENTENWELKOM

De Jeugd verzorgt het voorspel

Afgelopen woensdag liep het Ladeuzeplein vol voor de zestiende editie van de Studentenwelkom. Meer dan 14.000 studenten genoten van een gratis infomarkt en optredens.

BRECHT CASTEL

De Studentenwelkom is een jaarlijks groot charmeoffensief van de KU Leuven voor eerstejaarsstudenten en anderen. Elk kraampje van de infomarkt deed dan ook zijn uiterste best om aandacht, geld of zelfs bloed en zweet van de studenten te krijgen.

Onder de aandachtzoekers waren onder andere de politie en de organisatie Red De Stoep. Bij de politie was het mogelijk een verkeersongeluk te simuleren, om aan den lijve te ondervinden waarom je een gordel moet dragen. Red De Stoep pakte uit met een belevingsparcours om te voelen hoe het is om als rolstoelgebruiker door Leuven te laveren. Zo denken mensen snel twee keer na, voor ze hun fiets in het midden van een trottoir parkeren.

Gelukkig is de Studentenwelkom niet te vergelijken met de decadente weggeefweek die de kiesweek van Ekonomika later dit jaar op hetzelfde plein neerpoot. Toch zag je woensdag de studenten als aasgieren cirkelen rond standjes waar iets *voor de voor niet* te bemachtigen viel. Knuffels, appels, ijskrabbers en ander prullaria vonden gretig hun afzet.

Zweet werd er vergoten bij de sportdiscipline *saptrappen* en BloedSerieus lanceerde alvast hun promocampagne voor hun bloedgeefactie in november.

Het Ladeuze werd omgedoopt tot de Costa del Sos

Fenomenaal nonchalant

Ondanks de boeiende infomarkt kwam het leeuwendeel van de studentenbevolking toch afgezaakt voor het muzikale deel van de avond. Na Five Days, de winnaar van Rockvonk 2013, en het dj-collectief The Mixfitz, mocht Coely met haar zwoele stem het plein inpalmen. Na de Engels-

“De avond is een voorspel op de nacht”

RECTOR RIK TORFS

talige hiphop kwam de nederhop van De Jeugd Van Tegenwoordig.

Als je als organisator De Jeugd bovenaan je affiche zet, dan speel je op veilig. Zoals steeds stonden de drie rappers weliswaar fenomenaal nonchalant op het podium, ze regen de hits wel aan elkaar. Het optreden kwam wat traag op gang, maar toen iedereen *Happy Birthday* zong voor de Neger des Heils en *Get Spanish* werd ingezet, kwam er een versnelling. Zo werd het Ladeuzeplein toch omgedoopt tot de *Costa del Sos*.

Te stil

Het enige nadeel was dat het volume veel te laag was. Halverwege het plein werd er daardoor meer gepraat dan gedanst. Als de Studentenwelkom toch om 23 uur sluit, mag het dan een tikje luider alstublieft?

Het slotnummer deed het plein toch nog lichtjes daveren. De bonkende outro



Hiphopfenomeen Coely mocht het publiek opwarmen voor de Jeugd van Tegenwoordig

Serena Corio

van De Formule bracht zeker niet alleen de vetkwabben van Willie Wartaal in beweging. Vlaanderen en botsautomuziek: het blijft een geslaagd huwelijk. Tijdens dat slotakkoord zag je rector Rik Torfs vanuit een container naast het podium zijn studenten pontificaal overschouwen.

Even later sprak Torfs de lallende menigte toe. We vreesden even voor een saai *urbi et orbi*, maar Rik vond meteen het juiste register en bespeelde de massa zoals weinigen het hem nadoen. Torfs orakelde: “De avond is een voorspel op de nacht.” De studenten volgden gedwee.

Studenten dansen tegen nachtlawaai

Lawaai op straat: vervelend voor mensen die 's nachts willen slapen. De politie wil er iets aan doen met haar jaarlijkse overlastcampagne die op een oktober al dansend van start is gegaan.

CATHERINE HECHTER

Wie niet op de Studentenwelkom was, heeft het gemist. Een honderdtal mensen begonnen omstreeks 18 uur te dansen op het Ladeuzeplein. Daarmee heeft de politie, in samenwerking met de universiteit en hogescholen, studenten, stad Leuven en buurtbewoners de Oktobercampagne in-

Voor vele toeschouwers was het onduidelijk waarom het dansje werd ingezet

gezet. Voor vele toeschouwers was het echter onduidelijk waarom het dansje werd ingezet.

Het thema straatlawaai staat in deze campagne centraal. De politie roept op om stiller te zijn op straat. Waarom ze nu een actie doen? Karel Van Den Bossche, de voorzitter van de Leuvense studenten-koepel LOKO, verduidelijkt: “Elk jaar in oktober komen er duizenden nieuwe studenten aan in Leuven. Het feestjaar start weer volledig op. Daarom vinden wij het een ideaal moment om een overlastcampagne te voeren. We willen de studenten sensibiliseren rond bepaalde problematieken, zoals nachtlawaai.”

Nachtlawaai is een groot probleem in Leuven. Vooral de straten die leiden naar de Oude Markt en de fakbars hebben er veel

last van. “De actie staat en valt met de studenten. Het is altijd afwachten, maar ik hoop dat zo de sfeer tussen de bewoners en de studenten bevordert wordt. Zo kan hun relatie ook eens in een positief daglicht worden gebracht.”

Silence watchers

De flashmob is slechts het begin van de actie. Tijdens de eerste weken van het academiejaar zijn de politie op verschillende plaatsen in Leuven het geluidsniveau gaan meten. Een gemiddelde waarde van 55 decibel werd geregistreerd. Nu worden er *silence watchers* losgelaten. Dat zijn studenten die hun medestudenten zullen aansporen om stiller te zijn op straat. De voorbeeldige studenten die zich gedragen krijgen een lolly als beloning.

Van Den Bossche legt verder uit: “De *silence watchers* zullen 's nachts op pad gaan en het geluid meten op straat. Het opgenomen geluid wordt opnieuw afgespeeld voor de studenten. Zo kunnen ze

zelf horen hoeveel lawaai er wordt gemaakt.”

“Nu hopen we dat het geluidsniveau tijdens de maand oktober zal dalen. We hangen er een wedstrijdelement aan vast. Studenten kunnen inschatten met hoeveel decibels het lawaai is gedaald. De studenten die het juiste getal geven of zo dicht mogelijk gokken, zullen een prijs winnen.”

De Oktobercampagne wordt jaarlijks herhaald, maar heeft het wel een geslaagd effect? Van Den Bossche denkt van wel. “Toen de fakbars sloten tijdens een vorige actie hebben ze een sterk signaal gestuurd rond de stewardswerking. Stewards verdienen meer respect en nu is de publieke opinie veranderd. Het gevolg van de actie rond kotfeestjes is moeilijker te bepalen, omdat dat zich afspeelt in de persoonlijke levenssfeer van de studenten.” Zo'n actie rekent vooral op de goodwill van de studenten. Dan kunnen we pas van een succes spreken.

Student

Diploma op zak! Wat nu?

DOCTOREREN

Waar naartoe met je pas verworven vodge papier van de universiteit? In deze reeks laten we zien waar je zoal terecht kan komen

“Het werk stopt nooit”

Pas afgestudeerden hebben heel wat opties: verder studeren, doctoreren of werken als werknemer of zelfstandige. Gedreven door zijn passie voor onderzoek, begon Alexander Soetaert aan een doctoraat in de Geschiedenis.

ANNE-SOPHIE DE WITTE

Op dit moment werken 5.000 studenten aan de KU Leuven aan een doctoraat. Een van hen is Alexander Soetaert, doctorandus in het vakgebied Geschiedenis, onderzoeksgroep Nieuwe Tijd: “Mijn onderzoeksonderwerp is het katholiek drukwerk in de kerkprovincie Kamerijk tijdens de 16e en 17e eeuw.”

“Het onderzoekgedeelte van mijn Geschiedenisopleiding boeide mij het meest en ik wilde me daar verder in verdiepen. Door te doctoreren kan je gedurende vier jaar een bepaald thema zeer diep uitspitten. Dat kan zowel een voor- als een na-

goed project, het juist aanleren van technieken en het correct verwerken van data.”

Een doctoraatstudent zit niet de hele dag in zijn kantoor of laboratorium. “Doctorandi kunnen

zoeksraad van de KU Leuven. Dat is gedurende vier jaar mijn inkomen. Het maandelijkse bedrag hangt af van gezinssituatie, statuut en ancienniteit,” zegt Soetaert.

Creemers vult aan: “De meeste doctoraatsstudenten beginnen met ongeveer 1.900 euro netto per maand en ze eindigen met 2.200 euro. Ondanks dat doctorandi een werknemersstatuut hebben, zijn ze vrijgesteld van belastingen.” Dit kost de KU Leuven 10 miljoen euro op jaarbasis. Doctoreren is dus zowel studeren als werken.

Wat doe je na het behalen van een doctoraat? “Er zijn twee opties, ofwel bouw je verder aan een carrière

“Amper 9 procent van de doctorandi wordt professor aan de KU Leuven”

LILIANE SCHOOFS (VICERECTOR ONDERZOEKSBELEID KU LEUVEN)

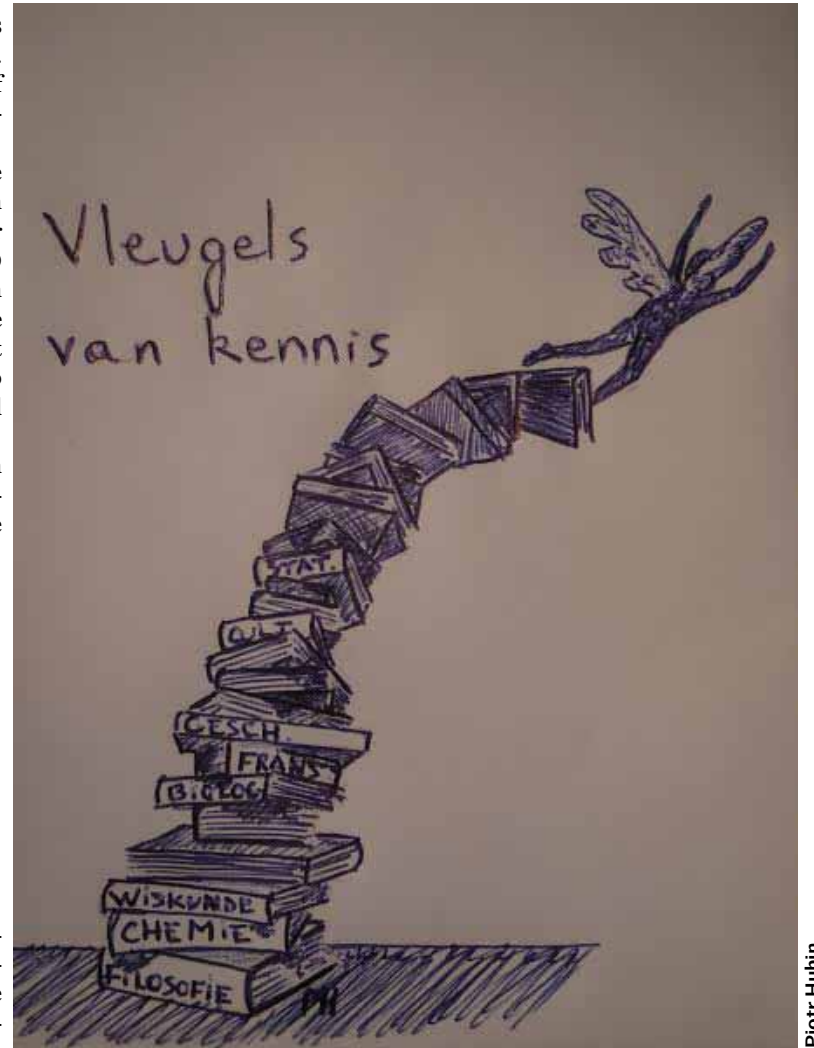
naar vrije keuze cursussen volgen,” verklaart Vercammen. “Die gaan bijvoorbeeld over loopbaanontwikkeling, bedrijfsbezoeken, leren presenteren of wetenschappelijk schrijven.” Soetaert vult aan: “Er kunnen administratieve taken bijkomen zoals studenten begeleiden bij het schrijven van een paper, of het surveilleren van examens.”

Beurzen

Het totale inschrijvingsgeld bedraagt 639,80 euro. “Ik krijg een beurs, gefinancierd door de onder-

binnen de academische wereld, bijvoorbeeld als postdoctorale onderzoeker of professor. De andere optie is werk zoeken buiten de universiteit,” vertelt Soetaert.

Het is niet vanzelfsprekend om door te groeien aan de universiteit. Volgens Liliane Schoofs, vicerector Onderzoeksbeleid van de KU Leuven, wordt amper 9 procent van de doctorandi professor aan de KU Leuven. “Maar ze vinden relatief makkelijk een job in diverse sectoren. De werkloosheidsgraad van doctorandi is nagenoeg onbestaande.”



Piotr Hubin

“Ik krijg een beurs, dat is gedurende vier jaar mijn inkomen”

ALEXANDER SOETAERT (DOCTORANDUS)

deel zijn. Er zijn opofferingen aan verbonden, het werk stopt nooit. Je kan je doctoraat niet om 17 uur naast je neerleggen, en er de rest van de avond niet meer mee bezig zijn,” vertelt Soetaert.

Onderscheiding

Doctoreren is niet voor iedereen weggelegd. De student moet in het bezit zijn van een masterdiploma, behaald met onderscheiding en dus met een score van minstens 68 procent. Er zijn verschillende mogelijkheden om aan een doctoraat te beginnen. Katleen Vercammen, administratief assistent voor doctoraatsstudenten in de groep Biomedische Wetenschappen, legt uit: “Ofwel ga je in op een doctoraatsvacature, of je gaat met je eigen onderzoeksvoorstel op zoek naar een geschikte promotor. De meeste studenten doctoreren op vraag van de promotor van hun masterthesis.”

John Creemers, directeur van de Doctoraatschool Biomedische Wetenschappen vertelt: “Een doctoraat gebeurt volledig onder begeleiding van die promotor. Die zorgt voor een

Alexander Soetaert

Studies: Bachelor en master Geschiedenis aan de KU Leuven

Leeftijd: 23

Aantal jaar gestudeerd: 4



Amai!

Vanaf nu is Veto ook beschikbaar op de app Quivr. Lees via Quivr al het nieuws van Veto, het menu van Alma en vind er je lessenrooster.



www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven



Scherp

• • • • •



Gesteld

• • FOTO'S: SERENA CORIO



Woensdag heette Leuven haar studenten welkom. Coelly, De Jeugd Van Tegenwoordig en The Mixxfitz zorgden voor muzikaal vermaak. Onze fotograaf kwam en zag dat het goed was.



Sociaal

IS DE DEMOCRATISERING VAN HET HOGER ONDERWIJS MISLUKT?

Kindereen van hoger opgeleiden vullen Vlaamse aula's

Hebben je ouders een hoger diploma? Dan heb je wellicht zes keer zoveel kans om zelf aan een universiteit of hogeschool te studeren. "Democratisering? Dit is massificatie."

ELINE HOOGMARTENS

Vlaamse aula's blijven gevuld met kinderen van hoogopgeleiden. Dat besluit het nieuwe rapport 'Education at a glance

"Universitaire diploma's hoeven niet gelijk te worden verdeeld"

RIK TORFS
(RECTOR KU LEUVEN)

2014' van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO). Maar liefst twee derde van de studenten heeft minstens één hoogopgeleide ouder. Ter vergelijking: slechts 5,75 procent van de studenten uit laagopgeleide gezinnen vat een studie hoger onderwijs

aan, terwijl zij 18 procent van de bevolking vertegenwoordigen.

De kans op deelname aan het hoger onderwijs is zes keer groter bij studenten met hooggeschoolde ouders. Beweren dat ouders door hun opleiding het onderwijsniveau van hun kinderen bepalen, is al te voorbarig, maar een invloed is er ongetwijfeld. Dat is in tegenspraak met de vooropgestelde democratisering, schijnbaar weerspiegeld door de stijgende inschrijvingscijfers van het Vlaamse hoger onderwijs.

In welke mate spreken we nog van democratisering van het onderwijs? "De vraag is natuurlijk of we kunnen spreken van democratisering", stipt socioloog Orhan Agirdag (Universiteit Amsterdam) aan. "Misschien is massificatie een betere term, de instroom vanuit de verschillende bevolkingslagen is in elk geval niet gelijk."

Volgens Rik Torfs, rector van de KU Leuven, hoeven universitaire diploma's niet gelijk te worden verdeeld over de verschillende sociale klassen, maar er mogen geen barrières zijn voor wie het hoger onderwijs intellectueel aan kan.

In Scandinavische landen is de sociale ongelijkheid in het hoger onderwijs bijna vier keer minder groot dan in Vlaanderen. Studenten betalen er dan ook nauwelijks of geen inschrijvingsgeld en de studietoelagen zijn beduidend hoger.

Toch stelt Agirdag dat de impact van het stijgende inschrijvingsgeld eerder gering is in proportie met de reële kost van studeren aan het hoger onderwijs. "Sociale ongelijkheid heeft niet enkel met financiële aspecten te maken, ook de structuren van lager en secundair onderwijs zijn bepalend. In Vlaanderen leidt beroepsopleiding zelden tot hoger onderwijs; wij kennen ook geen uitgebreide vorm van hoger onderwijs zoals in Nederland bijvoorbeeld."

Agirdag verklaart de gunstige positie van Scandinavië door haar onderwijsstructuur en latere selectie in het middelbaar onderwijs.

Secundair moet beter

Wat kunnen we dan concreet doen om het onderwijs te democratiseren? Agirdag mikt op een betere kwalitatieve begeleiding tijdens de eerste jaren hoger onderwijs, want "één prof voor 600 studenten is pedagogisch onverantwoord."

Toch kijkt hij vooral richting secundair onderwijs: "Verwijs kinderen van laaggeschoolde gezinnen niet meteen naar richtingen die niet gericht zijn op een studie in het hoger onderwijs."

5,75%

van kinderen uit laagopgeleide gezinnen gaat naar het hoger onderwijs

Ook Torfs is voorstander van een betere samenwerking met het secundair onderwijs. Zo wil hij meer jongeren laten doorstromen, ondanks mogelijke financiële en sociale achterstelling. "Via een schakelprogramma een universitaire opleiding aanvatten blijft natuurlijk ook een optie", besluit hij.

"Een prof voor zeshonderd studenten is pedagogisch onverantwoord"

ORHAN AGIRDAG
(ONDERWIJSSOCIOLOOG
UNIVERSITEIT AMSTERDAM)

Alma richt pijlen op sociale media (en mist)

Vorige week lanceerde Alma een filmpje via sociale media. Hoewel Alma aankondigde stevig in te zetten op sociale media, was het filmpje geen doorslaand succes.

JASPER VAN LOY

Twee studenten bezoeken de Alma in sneltempo onder een luide beat: dat is de synopsis van het filmpje dat Alma op Facebook plaatste. De combinatie van de stevige achtergrondmuziek en de beelden van een bijna lege eetzaal deed veel studenten gniffelen.

Tom Carmans, online marketingexpert aan de Karel de Grote

Hogeschool, nam het filmpje grondig onder de loep. Volgens hem heeft de clip geen afgelijnd doel. "Langs de ene kant heeft het wat weg van een instructiefilmpje, terwijl de muziek en de montage meer aan een promovideo doet denken. Het gevolg is dat het resultaat geen van beide is."

Het Almafilmpje kreeg ook weinig respons op sociale media. "Het

muziekje werkt activerend, maar het geheel nodigt niet uit om gedeeld te worden," aldus Carmans. "Een filmpje dat viraal wil gaan, mag best wat dynamischer zijn."

Eerstejaars

Alma-ceo Daniël Lips ziet de pijnpunten, maar ook de groeimogelijkheden. "We zijn een jonge, maar heel actieve speler op sociale media. Het is duidelijk dat we daarin nog zullen groeien, maar de aanzet is er."

Ondertussen heeft Alma een sociale mediaredactie samenge-

"Een filmpje dat viraal wil gaan, mag best wat dynamischer zijn"

TOM CARMANS
(EXPERT SOCIALE MEDIA)

steld, die grotendeels bestaat uit studenten. "Op die manier komt Alma nog dichterbij de studenten te staan, want dat is het doel van onze campagne op Facebook en Twitter," aldus Lips.

Dat het filmpje weinig teweegbracht op sociale media is voor Lips geen probleem. "Met het clipje wilden we vooral de eerstejaars en internationale studenten verwelkomen en hun met Alma vertrouwd maken op een hippe, eigentijdse manier," zegt Lips. "Volgens mij zijn we daarin geslaagd."



Enkele beelden uit Alma's promotiefilmpje. De muzak op de achtergrond konden we helaas niet meegeven.

Sociaal

P- MAGAZINE GEEFT KRINGEN GRATIS CANTUS IN RUIL VOOR MEISJES

“Ja, wij zijn seksisten. Maar gooi de Venus van Milo dan ook in de vuilnisbak”

Stuur ons een foto van je lekkerste meisje, en wij zorgen voor een gratis cantus als ze de allerknapste is.

Die deal bood P-Magazine aan studentenkringen aan. Geen seksisme, volgens het zelfverklaarde mannenblad, maar deel van een westerse kunsttraditie.

YENTL COOREMAN,
PHILIP GALLASZ
EN SAM RIJNDERS

“We hebben zeventig à tachtig inzendingen gehad,” verheugt Jeroen Denaeghel, hoofdredacteur van *P-Magazine*, zich. Vanaf dit weekend kun je op de website van het mannenblad stemmen op de knapste kandidaat.

Denaeghel spreekt van een succes. “Want die meisjes weten dat er een covershoot aan te pas komt. Toch altijd een drempel die je moet overwinnen.” De winnaar van de wedstrijd blijft immers niet met lege handen achter. Terwijl haar mannelijke collega's zich mogen laven aan gratis bier, mag zij de cover van *P-Magazine* sieren. “De tien finalisten die we nu hebben uitgekozen, zijn eigenlijk echt wel *schone* meisjes,” stelt de hoofdredacteur tevreden vast.

“Wij brengen de meisjes op onze cover met klasse en stijl in beeld”

JEROEN DENAEGHEL
(HOOFDREDACTEUR
P-MAGAZINE)

Niet iedereen deelt zijn enthousiasme over de actie, waarmee het noodlijdende magazine (*zie kader*) wanhopig nieuwe lezers lokt. “*P-Magazine* organiseert letterlijk

een ruilhandel met dorstige studentenkringen: vrouwen voor bier. “Kan je vrouwen nog meer als een object behandelen?” vraagt Katlijn Malfliet, vicerector Diversiteit en voormalig voorzitter van de Vrouwenraad, zich af.

“Uiteraard zijn er mooie en minder mooie mannen en vrouwen. Dat weet ik ook wel,” stelt ze. “Maar bij mooie meisjes komt daar altijd de bijgedachte bij dat ze lustobjecten zonder meer zijn. Deze campagne past in dat patroon. Als universiteit en studenten moeten we zo'n discours toch kritisch benaderen? Vrouwen zijn ook mensen, zo simpel is het.”

Volgens Denaeghel is het te kort door de bocht om over ruilhandel te spreken. “Het is niet echt een ruilhandel. Meer zoiets van: jullie hebben de mooiste student, dus jullie krijgen van ons een cantus. Dat lijkt mij meer een beloning.”

Of zijn promotiecampagne niet seksistisch is? Die kritiek lacht hij vrolijk weg. “Ja, wij zijn seksisten. Maar wat is het verschil tussen blote borsten op een cover en alle vrouwen die geilen op de blote bast van Bartel Van Riet?” Volgens de hoofdredacteur past zijn blad in een ruimere artistieke traditie, die eeuwen teruggaat. “De Lisa Smoldersen en Eva Daelemans van deze wereld vinden ons inderdaad seksisten. Maar kijk eens naar de kunstgeschiedenis: moeten we de Venus van Milo dan ook in de vuilnisbak gooien?”

Malfliet en consorten overdrijven dan ook, stelt Denaeghel. Zijn actie is volstrekt onschuldig. “Ik heb nog geen enkel meisje meegemaakt dat een trauma overhield van op onze cover te staan. Die meisjes kunnen de week erna gewoon met

hun leven verder. Bij missverkiezingen is dat niet zo. Dat duurt een heel jaar, en daar word je altijd op aangesproken.”

De vicerector kent dat soort redeneringen maar al te goed. Het gaat hier niet om een geïsoleerd en individueel geval, benadrukt ze. “Misschien is het mijn achtergrond in sociale wetenschappen (*Malfliet is voormalig decaan van de faculteit Sociale Wetenschappen, red.*), maar stereotypes en beeldvorming werken wel degelijk systematisch door.”

“Ik ben geen preutse non,” lacht ze, “uiteraard is schoonheid niet irrelevant. Maar juist meisjes tussen 17 en 24 hebben het bijzonder moeilijk met alle verwachtingen die op hen afkomen. Ze mogen niet kapot gaan aan een rolpatroon waarin ze mooi moeten zijn, mannen moeten dienen als lustobject, maar ook academisch moeten presteren.”

Maggie

Die boodschap maakt geen indruk op de hoofdredacteur van *P-Magazine*. Hij zou naar eigen zeggen zijn eigen dochter geen strobreed in de weg leggen, mocht ze willen deelnemen. “Ik vind dit veel onschuldiger dan de pornificatie in de videoclips van MTV. De meisjes op onze cover zijn doorgaans zediger. We brengen ze met klasse en stijl in beeld.”

I do have a brain... ssssssssssssst boobs !!



Karolien Favoreel

JEROEN WIE?

Jeroen Denaeghel (43) trad aan als hoofdredacteur van *P-Magazine* in april 2013. De oud-deelnemer van *Big Brother* nam het roer over na het overlijden van toenmalig hoofdredacteur Patrick 'pdw' De Witte. Terwijl die laatste minder halfnaakte vrouwen in het magazine wou, wil Denaeghel hen weer prominenter in het blad.

“Als we een artikel hebben over de klimaatopwarming en het verdwijnen van de gletsjers, zou je bijvoorbeeld een mooie vrouw in een alpenweide kunnen plaatsen,” stelde hij in een interview na zijn aanstelling. Volgens de hoofdredacteur zijn lezers niet in staat om vier pagina's tekst te lezen zonder hun aandacht te verliezen. Een lang artikel moet gebroken worden met tekstkaders en foto's, liet hij eerder al verstaan.

Net als bijna alle weekbladen verliest *P-Magazine* stelselmatig lezers. In 2013 zakte het aantal verkochte exemplaren met 16,6 procent. Vanaf Denaeghels aantreden tot juni van dit jaar boerde het blad 8,5 procent achteruit. Wekelijks worden er om en bij de 32.000 exemplaren verkocht. Een aantal dat volgens Denaeghel overeenkomt met zo'n 300.000 lezers. (pg)

Voor wie ervan droomt om halfnaakt in Vlaamse krantenwinkels te prijken, heeft de hoofdredacteur nog enkele tips veil. “Je moet natuurlijk een beetje vlees tonen. Een beetje décolleté, een klein beetje bil. Dat helpt altijd. En een erotische pose, dat helpt ook. De cover van *P-Magazine*, dat is een beetje een schoonheidscontest.”

Schoonheid is relatief, stelt hij jonge meisjes gerust. “Wat is knap? Je kan daar geen exacte criteria opkleven. Je hebt kontenmannen en tietennannen. Maar de meeste mannen vinden Véronique De Kock knapper dan Maggie de Block,” weet hij.

He for She

Filosoof Anya Topolski, coördinator van *Sassy (Sharing Academic Sexism Stories with You)*, kent tot slot het perfecte antwoord op dit soort acties. “De Verenigde Naties hebben een nieuwe campagne, *He for She*. Dit is een mooie kans voor mannelijke studenten aan de KU Leuven om op te komen voor hun vrouwelijke collega's. “Wij zullen dit magazine niet meer kopen, want wij accepteren dit niet. Onze medestudenten, onze vrienden, misschien ooit onze partners, worden op deze manier vernederd.” Start een petitie. Geef een signaal. Vrouwen zijn toch ook mensen?”

Sociaal

Wat doen de fakbars?

Pavlov: Wenste niet te reageren.

Het Elixir: "Wij rekenen een beetje op het buikgevoel van de neventappers. Ik vraag me soms wel af: "Zou je dat nu wel doen?""

Dulci: "Wanneer er iemand van de hoofdtappers aanwezig is, wordt er altijd op toegekeken dat wanneer mensen te dronken zijn, zij alleen nog water van de tap krijgen."

Wat doet alcohol met je?

0,5 promille of 2 glazen: Concentratievermindering en ontremming. Je bent in de wind.

1,0 promille of 4 à 5 glazen: Je bewegingen worden minder gecontroleerd. Je bent dronken.

2,0 promille of 8 à 10 glazen: Je strompelt, kan niet meer duidelijk praten. Emotioneel ben je onstabiel. Je bent erg dronken.

3,0 promille of 13 à 15 glazen: Je hersensen zijn nu zo gebaad in de alcohol, dat je niet meer op prikkels kan reageren. Je begrijpt niet wat er rond je gebeurt.

4,0 promille of 16 à 20 glazen: Je valt in een slaap waaruit je moeilijk gewekt kunt worden.

5,0 promille of 20 à 25 glazen: Je bent in een coma. Je hersenen kunnen je ademhaling en je hartslag niet meer op peil houden. Als die functies wegvalen, ga je dood.

ALCOHOL BLIJFT VOOR PROBLEMEN ZORGEN

Happy hours lopen niet altijd vrolijk af

Week twee van het academiejaar, en we kunnen er nu al niet meer naast kijken: alcohol en studententijd, dat zijn twee handen op één buik. Maar het blijkt niet altijd een feest.

YENTL COOREMAN

Katrien Goossens, preventiemedewerker van de stad Leuven, waarschuwt voor schijnbaar onschadelijke initiatieven. "Happy hours bijvoorbeeld, moedigen echt wel aan tot overmatig drankgebruik. Het aanbieden van gratis vaten, gaat in tegen alles wat wij aanmoedigen. Het zou verstandig zijn als studenten voor elk glas alcohol een glas water of frisdrank drinken." Bij een gratis vat of een happy hour gebeurt dat natuurlijk niet, want je wilt op korte tijd zoveel mogelijk drinken.

Maar dat houdt risico's in, waarschuwt Goossens. "Wanneer je als man meer dan 21 alcoholische eenheden per week nuttigt, stijgt het risico op gezondheidsproblemen aanzienlijk. Bij vrouwen is dat al het geval bij veertien per week." Die gezondheidsproblemen zijn ruimer dan je zou denken. Het gaat niet alleen om de typische alcoholgerelateerde risico's zoals lever- en pancreasschade, darmkanker en maagkanker. Ook de kans op bijvoorbeeld borstkanker stijgt aanzienlijk. "Het gaat ook verder dan de fysieke gezondheid," stelt Goossens.

"Ook studieresultaten kunnen lijden onder overmatig drankgebruik."

Happy hours verbieden is volgens Goossens geen goed idee. "Ik ijver meer voor preventie dan voor repressie. De beslissing moet bij de studenten blijven. Het is belangrijker om hen te overtuigen dat alcohol schadelijk is, en hen aan te manen om hun verantwoordelijkheid te nemen. Preventie moet naast andere acties staan, want onze bijdrage is eerder bescheiden."

Caféstoelen

Dat een pintje te veel vaak meer gevolgen heeft dan enkel een kater de dag erna, kunnen we ook lezen in de persoverzichten van de Leuvense politie. Zo gaan dronken studenten 's nachts op wandel met caféstoelen,

met een nachtje cel tot gevolg. Vast niet de verwachtingen die de doorsnee student koestert wanneer hij in een fakbar aan een spotprijs een pintje bestelt.

Mag dat trouwens wel, drinken terwijl je over straat wandelt? Op de officiële preventiesite van KU Leuven lezen we: "In België mag je wettelijk gezien niet onder invloed rijden (ook niet met de fiets). Dat wil zeggen dat je bloedalcoholgehalte 0,5 promillage (2 glazen) niet mag overstijgen. Indien je deze norm overschrijdt, ben je dus strafbaar." De politie heeft het recht om je tegen te houden op straat en je aan een ademtest te onderwerpen. Weigeren deel te nemen aan die ademtest kan ook juridische gevolgen hebben.

.....
"Niet alleen je gezondheid, maar ook je studies kunnen eronder lijden"

KATRIEN GOOSSENS
(PREVENTIEMEDEWERKER)



Simon Leclercq

Op kot? Veilig onder dak of lijken in de kast

De studentenhuisvestingsdienst heeft Kotwijs, een databank van koten. Zo oefenen ze controles uit en bemiddelen in geval van problemen. Als je kot niet in goede staat is, heb je maar beter een goed contract ondertekend.

KAREL PEETERS

"Aan nieuwe verhuurders die zich bij ons aanmelden, brengen wij een bezoek en kijken we het contract na. Op basis daarvan oordelen wij of die verhuurder zijn pand op onze site mag plaatsen," aldus Ludo Clonen, hoofd van de studentenhuisvestingsdienst van de KU Leuven. Dat je kot op Kotwijs staat, maakt weliswaar een wereld van verschil. "Wij doen enkel bemiddeling voor de panden die op Kotwijs staan."

"Wij doen ook een bezoek als studenten een klacht hebben. We spelen allereerst een bemiddelende rol en meestal vinden we

ook een compromis. Indien dat niet zo is, kan een van de partijen nog altijd naar de rechter stappen," legt Clonen uit. Voor zij die uit de boot vallen, vervult de huisvestingsdienst enkel een adviserende rol. "Wij zullen de andere studenten wel steeds adviseren in de stappen die ze het best ondernemen," benadrukt Clonen.

Wetswinkel

Daarnaast voert de huisvestingsdienst nog preventieve controles uit. "Wij doen nog 300 preventieve controles per jaar. Als wij daar vaststellen dat een pand niet in orde is, dan zullen wij die verhuurder daar over aan-

spreken en dient die zich ook in orde te stellen. Als die hardnekkig weigert dat te doen, dan zullen wij de samenwerking met die verhuurder stopzetten. Aan het tempo van 300 controles per jaar zouden wij 10 jaar nodig hebben om al die panden te bezoeken. De doelstelling is om binnen 2 à 3 jaar alle panden die op Kotwijs

staan te bezoeken met extra personeel," aldus Clonen.

Voor de studenten die geen kot hebben dat op Kotwijs staat, zijn er weinig opties. Alexander Maes is voorzitter van Wetswinkel vzw, een juridische dienst voor studenten waar je gratis huuradvies kan krijgen. De Wetswinkel wordt door rechtenstudenten bemand.

Maes legt uit: "In plaats van 'moeilijk te doen' en aangetekende brieven te versturen, beslissen studenten dan al gauw om volgend jaar elders te huren. Enerzijds is dat inderdaad een voordeel van de flexibiliteit van het studentenleven, maar anderzijds 'erft' de volgende huurder dan problemen die zich bij de vorige huurder hebben gesteld."

"Zo worden sommige verhuurders nooit op hun verantwoordelijkheden gewezen," besluit de voorzitter van Wetswinkel vzw.

.....
"Wij doen enkel bemiddeling voor de panden die op Kotwijs staan"

LUDO CLONEN
(HOOFD HUISVESTINGSDIENST
KU LEUVEN)

Leuvense kotenmarkt opgedeeld

Kotwijs bevat 4.098 privépanden waarmee de Huisvestingsdienst samenwerkt. Deze panden representeren maar liefst 29.253 koten waarvan er 3.100 werden geweigerd.

Daarnaast zijn er ook nog de residenties van de KU Leuven en appartementen en huizen, zowel in de privémarkt als via de universiteit. Van alle universitaire huisvesting werd er geen enkel pand of kot geweigerd wegens niet-conformiteit. Van de privé appartementen en huizen werden er 63 ongeschikt bevonden.

De totale studentenhuisvesting in Leuven komt volgens deze recente cijfers op iets meer dan 35.000 koten en appartementen.

Cultuur

Vervolg voorpagina.

Kaalslag in Leuven's cultuurlandschap

Minister Gatz vindt de besparingen de perfecte aanleiding voor de sector om zichzelf in vraag te stellen. "Survival of the fittest," noemde hij het eerder in het radioprogramma *De Ochtend*. "Binnen de sector kan er nog beter worden samengewerkt en kunnen krachten worden gebundeld. Samen met hen willen we daaraan werken. Daarbij krijgen zowel kleine als grote spelers een rol."

"Wij hebben al verschillende besparingen doorgevoerd," reageert Steven Vandervelden, artistiek directeur van

"Wij kunnen niet meer investeren om een modern museum te blijven"

LUC DELRUE (M)

kunstencentrum STUK. Zijn instelling verliest op twee jaar tijd 270.000 euro aan Vlaamse subsidies. STUK kan niet efficiënter werken, betoogt hij. "Alles wat er weg te snijden valt, is al weggesneden."

Hoewel de minister stelt dat er wel degelijk rekening is gehouden met voorgaande besparingsoperaties, zit er ook bij de andere huizen geen vet meer op de soep. Zo kreeg dansgezelschap *fABULEUS* al heel wat besparingen te slikken. "Vanaf 2011 hebben we al creatief moeten omspringen met ons budget," legt Dirk De Lathauwer, artistiek leider van *fABULEUS*, uit. "Door de besparingen bij lokale besturen op onderwijs en cultuur stort onze markt ook in. We kunnen de daling van de subsidies niet opvangen door meer te spelen, want culturele centra boeken minder voorstellingen en er zijn minder schoolvoorstellingen." De Lathauwer vreest een genadeslag. In totaal verliest *fABULEUS* meer dan een zesde van haar budget.

Acht zotten

Besparen op het personeel dan maar? Braakland/ZheBilding kijkt naar deeltijds werken, bij *fABULEUS* vertrekken twaalf dansers, acteurs en een technicus. "Vorige zomer moesten wij een technicus ontslaan, maar verdere ontslagen kan ik me nu niet meer permitteren, anders komt de werking van *fABULEUS* in het gedrang," vertelt een teneergeslagen De Lathauwer.

Hij ziet zich ook verplicht één tot twee projecten te laten vallen in 2015. "Concreet moet ik dus tegen ongeveer twaalf dansers of acteurs zeggen dat zij geen werk hebben, want hun project is geschrapt." In 2016 verdwijnt er mogelijk nog een project. "Daarnaast zullen we nog verder moeten beknipten op decors en kostuums."

Voor andere instellingen is minder personeel geen optie. "Wij betalen ons personeel grosso modo met onze subsidies," weet Mike Naert, directeur van muziekcentrum Het Depot. "Het geld dat we verliezen is het equivalent van een halftijds loon, maar we snoeien zeker niet in het personeel. Het Depot kan alleen maar draaien omdat hier acht zotten werken die driedubbel zoveel uren doen als waarvoor ze betaald worden."

Meer eigen inkomsten ligt al even moeilijk. "De sector zou volgens de minister zelf middelen moeten zoeken," stelt schepen Vandevort. "Wat denk je dat ze de voorbije jaren gedaan heeft? Ze leeft heus niet enkel van subsidies, maar werft fondsen, verkoopt tickets en houdt cafés open."

Contractbreuk

Het aanbod zal onvermijdelijk verschromelen. Niet alleen *fABULEUS*, maar ook andere gezelschappen gaan minder optreden. "We hebben nog niets definitief beslist, maar allicht schrappen we twee projecten. Hard, want onze programmabrochure voor het volgende seizoen stak al in de bussen," laat Stijn Devillé van stadstheatergezelschap Braakland/ZheBilding, dat 44.000 euro verliest, weten. In Het Depot staan de gratis caféconcerten op de helling, die 12.000 euro per jaar kosten.

Bij de grote instellingen is het moeilijk om minder tentoonstellingen of voorstellingen te organiseren. De Vlaamse regering bespaart immers op subsidies die al beloofd waren, en waar cultuurhuizen op rekenen. "Een cultuurinstantie moet een stevig dossier voorleggen om subsidies te krijgen," legt Paul Corthouts, directeur beleid van Overleg Kunstenorganisaties (OKO), uit. Wat in 2015 of 2016 plaatsvindt, is nu dus al voorbereid en begroot. Corthouts: "De organisaties hebben daarover vaak al vaste contracten afgesloten met artiesten of met toonplaatsen in binnen- en buitenland. Het geld dat nu bezuinigd wordt, is dus al virtueel uitgegeven."

"Meer ontslagen kan ik me niet permitteren, dan komt de werking in het gedrang"

DIRK DE LATHAUWER (FABULEUS)

"Je kan daar niet zomaar op terugkomen, tenzij je contractbreuk pleegt zoals de Vlaamse regering nu doet," vat Vandervelden (STUK)

het scherp samen. Ook in M - Museum Leuven ligt het programma voor 2015 al zo goed als vast, aldus algemeen directeur Luc Delrue. "Wij gaan vooral moeten besparen op de niet-zichtbare kant van het museum." Na 2015 is het voor Delrue koffiedik kijken. "Wellicht komen er minder tentoonstellingen, en moeten we restauraties of een nieuwe website uitstellen. We kunnen dus niet meer investeren om een modern museum te blijven."

Contractbreuk of niet, Gatz reikt de hand. "We zullen, samen met de administratie en in overleg met de respectievelijke organisaties, de gevolgen van de besparingen bekijken en mogelijke oplossingen uitwerken."

Subsidieslurpers

Wat de Leuvense cultuurhuizen nog het meeste stoort, is het beeld dat ze subsidieslurpers zonder economisch nut zouden zijn.

Volgens Vandervelden (STUK) zijn culturele subsidies hefboomsubsidies. "Voor iedere 100 euro die je investeert, genereert de culturele wereld er gemiddeld 200 tot 400. Daarvan gaat trouwens 115 euro naar lonen," rekt hij ons voor. Hetzelfde geluid bij zijn collega van Het Depot, waar ze van elke euro subsidie er vijf maken. "Als je al onze belastingen en inkomsten optelt, betalen we onze eigen subsidie terug," aldus directeur Naert.

Leuven's cultuurschepen Vandevort vreest dan ook de gevolgen voor haar stad. "Tijdens de eerste maanden na de opening van M - Museum Leuven is er onderzoek geweest naar de economische impact. Die is overweldigend." Cijfers die Vandevort naar eigen zeggen niet nodig had, om het economisch belang van cultuur te beseffen.

"Wanneer ik door Leuven fiets, vragen horecazaken mij naar de volgende tentoonstelling in het museum. Bezoekers zijn ook consumenten. Wanneer er in de Stadsschouwburg iets te doen is, sluit de foyer na verloop van tijd. Die is trouwens ook te klein. Mensen gaan dus achteraf op café in Leuven, of eten een hapje vooraf."

"Op internetfora vervloekt men die wereldvreemde kunstenaars die teren op belastingen en in hun bloot gat over straat lopen. Maar bedrijven subsidiëren heet wel investeren. Ook al vertrekken ze na een paar jaar naar het buitenland of gaan ze failliet," zegt Vandevort. Dezelfde bemerking maken Devillé (Braakland/ZheBilding) en Vandervelden (STUK).

Gatz realiseert zich naar eigen zeggen wel degelijk de economische meerwaarde van cultuur. "Zonder afbreuk te doen aan de intrinsieke waarde van cultuur, onderschat ik de economische waarde van cultuur zeker niet. Cultuur speelt zowel direct als indirect een belangrijke economische rol, bijvoorbeeld op vlak van tewerkstelling, toerisme en *city marketing*. Subsidies zijn belangrijk voor de sector, maar moeten efficiënt en doelgericht ingezet worden."

Het Depot

Muziekcentrum

verliest
22.000
euro

- Gratis caféconcerten staan op de helling.
- Personeel blijft buiten schot.

STUK

Kunstencentrum

verliest
270.000
euro

- Tot 2015 ligt programma al contractueel vast.
- Vooral personeel en infrastructuur dus in het vizier.

Braakland/ZheBilding

Muziektheater

verliest
79.000
euro

- Twee voorstellingen worden geschrapt.
- Personeel moet deeltijds gaan werken.

Fonk

Cinema Zed

verliest
25.000
euro

- Meer op zeker spelen, minder experimenteren.
- Minder kansen voor jong talent.

fABULEUS

Dans en theater voor jongeren

verliest
128.000
euro

- Drie projecten verdwijnen.
- Een technicus en twaalf dansers en acteurs op straat.

M - Museum Leuven

Museum

verliest
40.000
euro

- Tot 2015 ligt programma al contractueel vast.
- Daarna besparen op tentoonstellingen, restauraties en website.



Boobie en Boobster

Cultuur

In een klein hoekje

JAZZ IN AT THE BEBOP

Cultuur zit overal in Leuven, als je maar goed zoekt. Tweewekelijks duikt Veto in de kleine en minder bekende mazen van het Leuvense cultuurnet.

Jazzcats in At the Bebop

Wie denkt dat Leuven naast het Depot, danscafés en fakbars niets te bieden heeft op muzikaal vlak, zit verkeerd. Cafés zoals At the Bebop organiseren kleinschalige optredens met lokaal talent.

SIEN VANLOMMEL

De naam At the Bebop klinkt je waarschijnlijk niet bekend in de oren, al ben je er waarschijnlijk wel eens gepasseerd. In de Tiensestraat, omringd door fakbars, ligt een van de weinige Leuvense jazzcafés. "We organiseren al 20 jaar lang optredens," vertelt Jaak Heelen, zaakvoerder van At the Bebop. "Vroeger was

"We willen onze vaste klanten verwennen"

JAAK HEELLEN
(ZAAKVOERDER AT THE BEBOP)

er hier één concert per week, maar dat hebben we afgebouwd naar één concert per maand. Sinds het rookverbod zijn mensen minder ge-



Eva Verbeeck

neigd om een uur lang naar een optreden te komen luisteren. Al is het de bedoeling wel om op termijn weer twee optredens per maand te organiseren," zegt Heelen.

Dancemuziek

De traditie van jazzcafés is aan het vervagen, en dat is volgens Heelen te wijten aan de opkomst van de dancemuziek. "Net zoals op festivals hoor je de laatste tijd meer en meer dancemuziek," beweert Heelen. "Zulke optredens kun je moeilijk in een café als dit organiseren."

Toch ziet Heelen de toekomst van de jazzcafés rooskleurig: "Ik denk dat de mensen op lange termijn terugkomen naar kwaliteitsconcerten in cafés. Nu heb je onder andere nog de Libertad en de Blauwe Kater, die af en toe optredens organiseren. Maar ik denk dat er stilaan terug meer van zulke cafés in Leuven zullen komen."

Dat Leuven slechts weinig jazzcafés telt, heeft misschien ook te maken met het financiële aspect ervan. "Wij vragen telkens wel inkom, maar de opbrengst daarvan dekt de kosten niet. Ons doel is om de vaste klanten te verwennen en tegemoet te komen aan de sfeer van het café. Daarom maken we weinig reclame, op die manier blijft het in beperkte kring. Ik vind dat je muziek moet ontdekken. Als mensen geïnteresseerd zijn in een bepaalde muziekstijl, zullen ze de optredens wel vinden."

Topmuzikanten

Het is niet alleen pure jazz die de klok slaat in At the Bebop. Dat bewees het optreden van Okon and the Movement, voorbij donderdag. Met een mix van hiphop, soul en jazz wisten ze een aangename sfeer te scheppen in een goedgevuld café.

Judith Okon, zangeres van Okon and the Movement, was vol lof over de locatie van haar optreden. "At the Bebop is een supergezellig café om in op te treden," vertelt de muzikant. "Er spelen vaak alternatieve groepjes en de zaal is steeds goed gevuld. Het enige nadeel is misschien dat het geluid niet steeds in orde is, maar dat komt ook doordat wij veel elektronische muziek spelen. Een jazzband zou hier volgens mij geen problemen mee hebben."

Liefhebbers van alternatieve muziek vinden dus zeker hun gading in het Leuvense cafécircuit, al moeten ze platgetreden paden verlaten. Misschien kom je er wel toekomstige topmuzikanten tegen. "Onder andere Absynthe Minded en Lady Lynn zijn hier komen spelen toen hun carrières nog pril waren," vertelt Heelen met enige trots. "Dat is mijn job als eigenaar: opkomende groepen in de gaten houden."

Witte konijnen in Bacteriologisch Instituut

Wie graag tentoonstellingen op unieke locaties bezoekt, kon deze week terecht in het voormalige Bacteriologische Instituut. Daar vond de tweede editie van The White Rabbit plaats, een crowdfundingproject van twee studenten Culturele Studies.

JASPER VAN LOY

In de eerste plaats is The White Rabbit een organisatie, die vorig jaar door vier studenten Culturele Studies werd opgericht. Van dat viertal blijft Riet Meeus over, die samen met Jolien Dirix een nieuw duo vormt.

The White Rabbit wil in de eerste plaats jonge, opkomende kunstenaars helpen om met elkaar in contact te komen en samen te exposeren. Dirix: "De artiesten

moeten ook echt samenwerken en gezamenlijke kunst creëren. Wie dus enkel zijn eigen werk wil tonen, kan hier weinig komen doen."

In totaal werken 19 kunsttalenten mee aan *The White Rabbit*, maar de oorspronkelijke belangstelling was veel groter. "Maar liefst 60 kunstenaars schreven zich in," zegt Dirix trots. De selectie was dan ook moeilijk, maar Dirix en Meeus hadden een duidelijk doel voor ogen: "We zochten van in het begin naar interessante

talenten uit zoveel mogelijk verschillende disciplines, die hun visie op kunst ook duidelijk konden maken."

Afbladderende muren

Vorig jaar kreeg *The White Rabbit* onderdak in OPEK, maar dit jaar kozen de dames voor een meer aparte locatie. Ze palmde namelijk het Bacteriologisch Instituut in, een gebouw dat normaal leegstaat. "Vorig jaar bezochten we er een feestje van Existenz en geraakten we geïntrigeerd door het pand," legt Dirix uit. "Gelukkig stemde de KU Leuven na onderhandelingen in met onze plannen."

Gelukkig maar, want de combinatie tussen het gebouw en de

kunstobjecten werkt. Veel werken stralen dezelfde rauwheid uit als de afbladderende muren en vaak moet de toeschouwer twee keer kijken voor hij het verschil ziet tussen omgeving en kunstwerk. De vage grens tussen beiden trig-

"Crowdfunding hielp ons vooral om het project onder de aandacht te brengen"

JOLIEN DIRIX

gert de kijker om mentale muren te slopen.

Tegelijk kiezen andere kunstenaars ervoor om de strijd aan te gaan met het decor. Of wat te denken van de kleurige tapijtjes die de oneffen vloer een heel ander cachet geven? Ook de muurschildering van een walrus vol witte konijnen spat van de wand, los de haveloze kamer in.

Meeus en Dirix maakten van hun expo ook een crowdfundingproject via de website Kickstarter. "Het hielp ons vooral om ons project onder de aandacht te brengen," zegt Dirix. "We haalden minder geld op dan we voor ogen hadden, maar de crowdfunding was sowieso een extraatje in ons budget."

Cultuur

INTERVIEW MARCEL VANTHILT, FRONTMAN VAN ARBEID ADEL!

“Gewoon atoombomachtige muziek”

Een dikke dertig jaar geleden was Marcel Vanthilt nog een Marcelletje, een jongen uit Leopoldsburg die studeerde in Brussel. Daar sloot hij een muzikaal verbond met Jan Van Roelen. Het resultaat was Arbeid Adelt!, een unieke Nederlandstalige popgroep met vlijmscherpe weerhaken.

GEERT JANSSEN

Begin jaren negentig viel het doek voor Arbeid Adelt!, maar sinds 2007 treedt de groep af en toe weer op. Zo ook komende zaterdag in Het Depot, waar de driedubbele *Best Of* wordt voorgesteld. Rep u naar YouTube om een idee te krijgen van hoe dat dan klinkt. Begin bijvoorbeeld met *De dag dat het zonlicht niet meer scheen* en *Lekker westers*.

Marcel Vanthilt: «Ik ben niet bepaald nostalgisch aangelegd, maar toen de kans kwam om onze geschiedenis op een rijtje te zetten in een fijne uitgave, wilde ik dat gerust doen. De compilatie ziet er heel mooi uit en ik ben blij met wat er op staat.»

Volgens de legende begon Arbeid Adelt! na een optreden van de post-punkgroep Siouxsie and the Banshees in de Ancienne Belgique.
Vanthilt: «Toen hebben we beslist om de band op te starten, maar daar is veel voorbereiding aan vooraf gegaan. Ik was toen nog een totale muzikale analfabeet, ik speelde geen instrument, had geen muzikale opleiding gehad. In 1980 heb ik voor de ASLK-bank *Get Sprouts* mogen samenstellen (een legendarische compilatie met onder andere TC Matic, The Kids en De Kreuners, red.) en daar heb ik het allemaal van geleerd. Hoe je een plaat maakt. Hoe je opnames produceert. Hoe je op voorwerpen moet kloppen om er een interessant geluid uit te krijgen. Arbeid Adelt! viel dus zeker niet uit de lucht maar na dat optreden van Siouxsie and the Banshees vatte de lont vuur.»

Pharrell

Kwam het door dat gebrek aan muzikale achtergrondkennis dat Arbeid Adelt! meteen een eigen sound, een eigen smoel had?

Vanthilt: «Waarschijnlijk wel. Ik kan geen enkele andere reden bedenken waarom wij toen opvielen. Het had volgens mij ook geen zin andere groepen of genres na te doen. Er zijn altijd mensen die zoiets beter kunnen: de echte muzikanten. Dus verzonnen wij onze eigen muziek. Daarom heb ik nu ook geen gêne om er nog een tijdje mee door te gaan. Gewoon een groepje uit de eighties dat een paar keer per jaar in te huren is, moet dat echt? Nee, niets moet. Maar ik vind wel dat Arbeid Adelt! zijn plekje verdient tussen

de Nederlandstalige groepen. Wij proberen niemand anders te zijn: geen Raymond van het Groenewoud, geen Yevgueni.»

Omgekeerd is er sinds jullie hoogdagen ook geen enkele groep geweest die klonk als een imitatie van Arbeid Adelt!

Vanthilt: «Een groep als Aroma Di Amore stond destijds dicht bij ons, maar dat was op hetzelfde moment. Nu herken ik onze aanpak wel in wat Pharrell Williams of SBSTRKT zoal doen. De halve dancemuziek combineert ritmeboxen met synthesizers zoals wij dat in de jaren tachtig al deden. Er is maar weinig dance in het Nederlands. Als we een nieuwe plaat maken, zal ik Pharrell vragen om hem te produceren (lacht).»

Bent u bij het samenstellen van de compilatie dingen tegengekomen die u al vergeten was?

Vanthilt: «Heel veel eigenlijk. Ons tweede minialbum *Le chagrin en quatre-vingts* had ik al dertig jaar niet meer gehoord. Een erg bizarre plaat waar ik op het moment zelf helemaal niet

tevreden over was. *Des diavels oorkussen* uit 1992 vind ik slecht klinken, maar dat is een technische kwestie. De opnames van ons Rewindconcert in de AB drie jaar geleden klinken wel heel erg goed. Veel van de remixes was ik ook vergeten.»

Onlangs bracht u nog de solo-ep *Paracetamol* uit. Had eigenlijk perfect een plaatje van Arbeid Adelt! had kunnen zijn, toch?

Vanthilt: «Klopt, de anderen hadden geen tijd om er aan mee te werken dus heb ik het alleen gedaan. Ik kan niet zo goed stilzitten. Ik heb nu al genoeg materiaal voor een volledig soloalbum, maar dat breng ik volgend jaar pas uit. Ik stop in ieder geval nog niet, ik ben nog jong (lacht).»

Den Delper

Op de *Best Of* staat een nummer *Pro Vita*, dat afkomstig was van een lp uitgebracht door het Leuvense café Den Delper in de Parijsstraat. Wat is het verhaal daarachter?

Vanthilt: «Wij woonden toen allemaal in Brussel, maar begin jaren tachtig was dat helemaal geen bruisende stad. Er waren een paar toffe cafés zoals Le Coq en Le Falstaff, maar de Ancienne Belgique zat midden in een grote verbouwing. Ik ben daar nog meubels gaan wegslepen voor ze gingen slopen. Als we eens een goed stapje in de wereld wilden zetten, moesten wij naar Leuven of naar Gent. Leuven is natuurlijk makkelijker te bereiken met de trein dus dan gingen wij naar Den Delper. Dat was toen hét punk- en new wavecafé. Daar draaiden ze Elvis Costello, The Clash en andere hip-

pe bands. Daar kon je tot vijf uur 's ochtends blijven zitten. De andere kroegen op de Oude Markt speelden meer Big Bill en zo, blues en folk. Of het waren dancings voor studenten. Toen Den Delper tien jaar bestond, hebben de uitbaters om dat te vieren een lp gemaakt met allemaal groepjes waarvan de leden daar aan de toeg hingen. Rick Tubbax & The Taxis en zo. De uitbater van Den Delper, Flor Dewit, is later nog in de politiek gegaan.»

Al meer dan dertig jaar combineert u muziek met literatuur, theater en televisie. Naar welk medium gaat uw voorkeur uit?

Vanthilt: «Het makkelijke aan muziek is dat je niet zo veel woorden nodig hebt om een emotie neer te zetten. Je hoeft niet te vertellen dat het een donkere winteravond was en dat de atoombom om half acht viel. Je maakt gewoon atoombomachtige muziek. Het is het meest handige communicatiemiddel en de taal maakt niets uit. Ik kan Japanse muziek perfect begrijpen ook al versta ik de woorden niet. (Denkt na.) Ik zou graag eindigen als een wat oudere man die zich in een café of een concertzaal achter de piano zet en de mensen bezig houdt met trieste of opwindende muziek.»

Het nummer *Twee heren* van op de *Paracetamol* -ep zou zich perfect lenen voor zo'n context.

Vanthilt: «Voilà. Nu ik ga ook wel blijven schrijven hoor en radio vind ik ook nog altijd tof. Alleen televisie is veel omslachtiger, dat ben ik sneller beu.»

.....
“Ik stop nog niet, ik ben nog zo jong”
.....

.....
“Als we een nieuwe plaat maken, vraag ik Pharrell om hem te produceren”
.....





Menu v/d week 10 - 14/3/2014


<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1


A2 = alleen Alma 2




A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch


maandag

Boomstammetje met spinazie in roomsaus	€ 5.40
Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen	€ 3.20
Pizza funghi	€ 5.90 
Steak met choronsaus en witloof	€ 5.90
Koninginnenhapje (enkel Alma 3)	€ 4.20
Grote spaghetti bolognese (enkel Alma 3)	€ 4.20


dinsdag

Gebraden haantje met appelmoes, slaatje en kroketten	€ 5.90 
Groenterisotto met quornbereiding	€ 4.20
Grote spaghetti bolognese (enkel Alma 1 en 3)	€ 4.20
Kleine spaghetti bolognese (enkel Alma 1 en 2)	€ 3.20
Stoofvlees op z'n Vlaams (enkel Alma 1 en 2)	€ 5.40
Koninginnenhapje (enkel Alma 3)	€ 4.20


woensdag

Kalkoensteak met flageoletbonen	€ 3.10
Koninginnenhapje	€ 4.20
Orloffgebraad met kampernoeliesaus en bloemkool	€ 5.30
Tomaatmozarellataartje met notenslade en appel	€ 5.40 
Grote spaghetti bolognese (enkel Alma 3)	€ 4.20

donderdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herftsalade en puree	€ 5.90 
Boerenworst in prei met room	€ 3.20
Kalkoenlapje in Corsendoncksaus met erwtes	€ 5.40
Koninginnenhapje (enkel Alma 3)	€ 4.20
Grote spaghetti bolognese (enkel Alma 3)	€ 4.20
Grote capellini met ham en kaas (enkel Alma 1 en 2)	€ 4.20

vrijdag

Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst	€ 5.40 
Heekfilet met nantuasaus en brocolli	€ 5.30
Koninginnenhapje (enkel Alma 1)	€ 4.20
Provençaals stoofpotje	€ 3.20

NIEUW BIJ ALMA!



Vanaf deze week kan je jouw favoriete maaltijd afrekenen met jouw favoriete betaalmiddel: Bancontact Mister Cash. Vergeet je kaart niet! Smakelijk!

*One man's trash is
another man's treasure!*



*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*



de kringwinkel

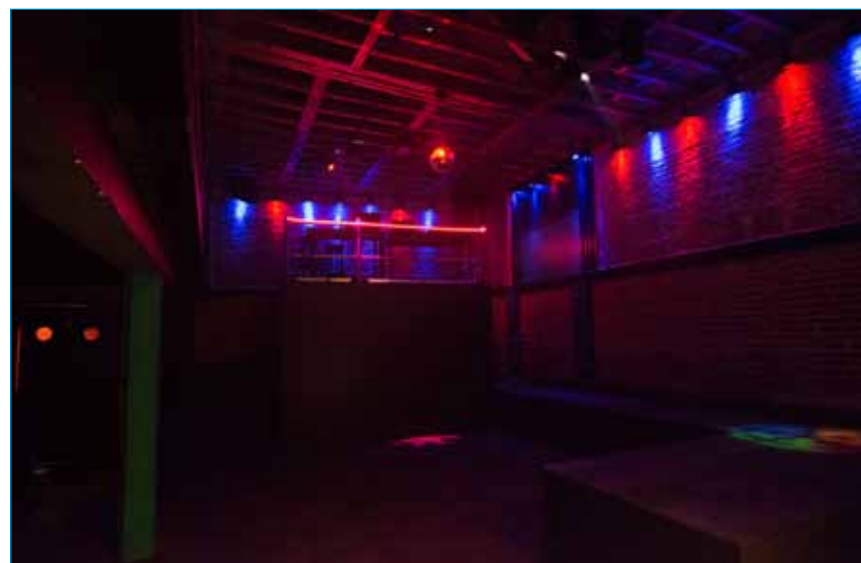


SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN



ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het **vatenrecord** breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Cultuurhuizen gaan creatief om met besparingen

Vorige week raakte bekend dat het Leuvense cultuurleven grondig moet besparen. De eerste besparingsplannen zijn sinds kort bekend. Vooral enkele naamsveranderingen springen in het oog.

LASPER VAN JOY

Dat de Leuvense cultuursector het lastig heeft, is ondertussen geweten. Grote spelers als STUK, Het Depot en Museum M moesten diep in de buidel tasten om het hoofd boven water te houden. Dat leidt nu tot bijzondere plannen.

Het Depot gaat bijvoorbeeld voor een complete metamorfose. "Na de hakbijl van minister Gven Satz konden we ons muziekcentrum niet langer een depot noemen," zegt artistiek directeur Nike Maert. "De enige oplossing was dus om een

naam te kiezen die beter bij onze grootte past. Het Depot heet vanaf nu dus De Berging."

Het programma van De Berging oogt alvast veelbelovend, althans voor liefhebbers van het populairdere genre. "Volgende week spelen De Romeo's, Willy Sommers en Christoff hier voor de Leuvense bejaarden," zegt Maert. De caféconcerten, die ternauwernood werden gereed, bieden dan weer ruimte voor alternatievere namen. "Yves Seghers is al geboekt voor een intieme set en ook Lisa Del Bo heeft reeds bevestigd," verklaart Maert.

Maatje S

Ook Museum M dreigde kopje onder te gaan, maar herpakte zich sterk. "We moesten sowieso afslanken en dan wordt een maatje M al snel een S," zegt directeur Duc Lelrue. Museum S zal zoals vroeger ruimte bieden voor beeldende kunst van allerlei slag. "Voorlopig doen we het met fotokopieën en een occasionele zeefdruk. Maar ach, *what's good enough for Warhol, is good enough for us*," aldus Lelrue.

Het grootste slachtoffer van de besparingsronde is STUK, dat vanaf nu als STUKje door het leven gaat. In tegenstelling tot zijn collega's, past artistiek leider Veven van der Stelden zijn programma niet aan. "Al onze optredens en projecten blijven doorgaan, zij het niet live. Onze medewerkers zoeken volop naar YouTube filmpjes van de komende voorstellingen, zodat we de kijker toch waar voor zijn geld kunnen bieden."



- VAN ONZE WERKGROEP MOPJES EN ANDERE WITZEN -

LOOK - A - LIKE



Annemie Turtelboom, viceminister president, OpenVLD



Bram Roelant, voorzitter, Vlaamse Vereniging van Studenten

VROLIJK OTTERFEEST



MOSLIMVRIENDJES

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer
Maandag 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "Schamper" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam "Ironie" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot "Nederlanders" De Boeck, Catherine "Les om negen" Hechter, Yentl "Emma Watson" Cooreman, Jasper "Betogingen" Van Loy, Karolien "P-Magazine" Wilmots, Karel "Technische keuring" Peeters

Schrijvers:
Brecht "Mode" Castel, Thomas "Begroting in evenwicht" Cliquet, Paul-Emmanuel "Spetterpoep" Demeyere, Anne-Sophie "Nutella-prijsstijging" Dewitte, Philip "Zalm" Gallasz, Eline "Almasla" Hoogmartens, Geert

"Constipatie" Janssen, Laura "Frans" Nuyt, Jonas "Antisemitisme" Potemans, Robin "Nederlands" Reza, Simon "WC papier vergeten" Thys, Mika "Ingewikkelde onderwijsartikels" Tuytaerts, Sien "Erasmus-baby" Vanlommen

Fotografen:
Serena "Tourists" Corio, Meredith "Nuchtere mensen" Geldof, Gigi "Tabletfotografie" To, Simon "Verbod op motilium" Leclercq, Thomas "Thuis" Thielemans, Eva "Kabouters" Verbeeck, Annemie "Maes Radler" Vermeulen

Tekenaars:
Jeroen "Selfies" Baert, Pjotr "Filosofen" Hubin, Karolien

"Cros" Favoreel, Jorn "Comac" Ockerman, Liesa "Mannen" Olieslaeghers,

Dtp:
Korneel De Schamp, Sam Rijnders

Eindredactie:
Tobias "Compassie" Geerinck-Rice, Liesa "VTM" Van Dyck

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners

(Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekening- nummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, favoriete betogingsdoel) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Gabriel Rios

“Ik zal altijd doen wat ik graag doe”

Na drie New Yorkse jaren is Gabriel Rios terug op Belgische bodem te vinden. Hij nam een nagelnieuwe plaat mee, die hij vorige week donderdag voorstelde met een klein concert in Café Commerce. Heel even was Leuven New York.

PAUL-EMMANUEL
DEMEYERE EN JASPER VAN
LOY

Na drie jaar stilte is Gabriel Rios nog steeds België's favoriete Puerto Ricaan. De Commerce was immers veel te klein voor de menigte die Rios in een intieme sfeer wilde zien. Het café zat dan ook snel stampvol en veel mensen probeerden vanop het Hooverplein een glimp op te vangen van het concert.

Flashback naar drie kwartier voor het begin van de set. Gabriel Rios bereidt zich boven het café rustig

je repeteert overdag en 's avonds probeer je een song uit. Je werkt heel hard aan een song en dan geef je het aan de mensen. Voor mij voelde dat aan als een ambacht, alsof ik brood bakte.»

Is het daarom dat u vandaag en de volgende weken in cafés optreedt?

Rios: «Ik vind het leuk om in kleine plaatsen zoals cafés op te treden. De meeste artiesten beginnen op die manier, maar ik ben andersom begonnen: eerst met computers en beats en pas recent met kleinschalige sets. Als je optreedt in een café

“Je eigen ding doen klinkt gemakkelijk, maar is in werkelijkheid heel moeilijk”

voor op de meute van straks. Ondertussen praat hij over New York, zijn ideale café en over muziek, vooral over muziek.

Je plaat draagt de bijzondere titel *This Marauder's Midnight*.

Gabriel Rios: «Ik start altijd met de titel, want het is een goed excuus om de bal aan het rollen te krijgen en te beginnen aan een nieuw album. Als kind, nog voor ik gitaar kon spelen, deed ik al alsof ik songs schreef. Het idee van iets te maken heeft mij altijd aangesproken. Later kwam het besef dat je ook hard moet werken om iets te creëren.

«Een titel is leuk omdat die de fantasie aan het werk zet. Verhalen en songs vloeien er vaak uit voort. In de binnenkant van het album staat bijvoorbeeld een verhaal met illustraties. Dat is er gekomen, omdat je op die manier iets doet met het format van een album. Zoiets speciaals doen moet ook, want veel mensen kopen geen albums meer.»

Waren die nieuwe nummers allemaal af op het moment dat je de eerste single lanceerde?

Rios: «Alle songs waren al afgewerkt, maar nog niet allemaal opgenomen. Door iedere maand een nummer uit te brengen wilde ik mijn werkwijze van in New York doortrekken. Ik heb daar drie jaar en een half gewoond en songs geschreven. Die probeerde ik om de twee of drie weken uit voor een livepubliek. Het is een speciale manier van werken:

is er geen gordijn en geen *image*. Je bent alleen met je songs. Dat gevoel heeft ook het album bepaald. Je ziet de gezichten van je publiek en dat beïnvloedt heel sterk de manier waarop je songs schrijft. Ook het feit dat ik om de twee weken met een nieuwe song moest komen, zorgde voor een specifieke dynamiek.»

Juiste woorden

Op de plaat is ook een geheel nieuwe sound te horen, een meer uitgedrukte klank.

Rios: «Inderdaad, ik wilde zo veel mogelijk onnodige of oppervlakkige arrangementen vermijden. Alles wat op het album staat, is essentieel. Die minimale sound gaf me de kans om dieper op de zaken in te gaan.»

«Wanneer je al dingen hebt gedaan met heel wat arrangementen, ben je op den duur niet meer tevreden. Dan vraag je je af wat er zou gebeuren als je de songs terug brengt tot hun skelet. Dat is wat ik vanavond ga proberen en daarom namen we ook op in die kapel. Het is die sound die je op het album hoort. Het is realistischer dan wat ik vroeger deed. Het is een methode die mij ligt en ik denk dat ik die nog zal gebruiken voor verdere albums.»

Door wie of wat werd u beïnvloed bij het maken van dit album?

Rios: «Ik hou vooral van singer-songwriters die basic zijn en hun eigen ding doen, artiesten zoals Nina Simone en Randy Newman.



Meredith Geldof

Je eigen ding doen klinkt gemakkelijk, maar is in werkelijkheid heel moeilijk. De wens om een song te creëren is wel aanwezig bij mij, maar het eigenlijke creëren van een song is veel moeilijker. Dat was bijvoorbeeld het geval bij *Gold*, de eerste single van deze cd. Toen ik de melodie in de vingers had, duurde het nog anderhalf jaar voor ik de juiste woorden had gevonden. De passende tekst vinden bij een song kost mij veel moeite. Die traagheid van werken komt ook naar voor in de manier waarop we het album hebben uitgebracht.»

Ziet u een rode draad doorheen uw muziek?

Rios: «Misschien is de enige constante wel het feit dat ik altijd zal doen wat ik graag doe. Al mijn albums zijn gemaakt met volle toewijding, en met het gevoel dat ze waren wat ik op dat moment moest doen.

«Als ik iets doe wat mij niet ligt, gaat er een soort intern alarm af en komt er een ongemakkelijk gevoel opzetten. Dat was zo bij mijn tweede album. *Angelhead* deed het goed en ik had dus alle redenen om op dat elan verder te gaan. Toch voelde ik mij onbehaaglijk bij die gedachte. Het voelde niet goed aan en in zo'n geval stop ik met wat ik bezig ben. Na de verplichtingen rond *Angelhead* liep ik bijna letterlijk van het podium af. Na een tijdje kreeg ik de kans om met Jef Neve en Kobe Proesmans (*Rios werkte in 2008 met hen samen voor zijn plaat *The**

Dangerous Return, red.) samen te spelen. Dat ging toen al meer de richting uit van wat ik nu doe. Zo ben ik stap per stap van dat ongemakkelijke gevoel afgeraakt.»

Is er zoiets als het perfecte café?

Rios: «Ik heb een beeld van een plaats waar ik graag zou komen. Het is een plaats waar goede muziek wordt gedraaid, met de nadruk op oudere muziek. Ook oude plaatsen, waar niet alles netjes past, spreken mij aan. Plaatsen waar mensen bij wijze van spreken al lange tijd verzamelen. Eigenlijk een beetje zoals Café Commerce.»

“Als je optreedt in een café is er geen image. Je bent alleen met je songs”